

Szántai Mihály.

Az Urérz. Harajskert. el fele-
dett és framlivettetett bújdosó
Magyarok Füstölgo Csepüje.

Colosvár. 1676.

hijányok elől 2, végén 6 levele
(= 131 - 141. lap)

Igen ritka. - Eddig csak egy
selyes példány láttam a
Colosvári ref. coll. tárály

S. Szatoh, aug. 2. 1870.

Kabó Károly

Szántai Mihály
Ref. Coll.

Legyrette Kéri

...

...

eddig teleb

...

2514

R. Claud
Sz. 100

Az Urért s' Hazájokért elszéledett
és számkiverteiert bujdosó Magyarok
FÜSTÖLGŐ CSEPIŰJE;

37.

VI.

Mihály
pökösházi

Hung

Az az:

Meltyben az élvén haló, s' halván
a bús Lélek egynéhány neveze-
tes alkalmatosságokkal Istenre előt fel-rod-
boltatik, és az Isten Háza mennyei tűzé-
vel meg-illetetik; hogy a' kegyelem kapuján ha-
szintén bölcsen formálkaro: ékes becsüdü imád-
ságával nem loboghat is; de még is meg-romlott
szíve égben szakadásával, a' mennyei jó válasz-
tételnek igaz reménsége alatt ekképpen
mind addig füstölgessen, míg az égből
reá kegyelmesen nem tekint az
irgalmas U r.

Meltyet az Isten házából így gerjesztett meg
az Urért szenvedőknek egyik Tarsó
Sz. M. N. B. L. T.

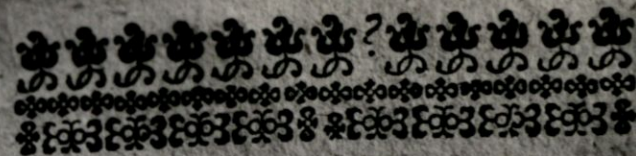
A' füstölgő csepűt nem öltya el. Efa 42.3.

Nemzetes **UBRISI PAL**
költségével.

A. Bernátovich C. Somlyó
1730

COLOSVARAT,

Verecs-egy-házi Mihály, 1676.

A J A N L A S.

A mennyei Birodalom győzbe-
tetlen Szentelt Vitézinek, és itt
e földön sok üldözések alatt el-rikka-
dott Szarándok Szentek fenyés

Vezérinek FELSEGES
UR JESUS MESSIASNAK,

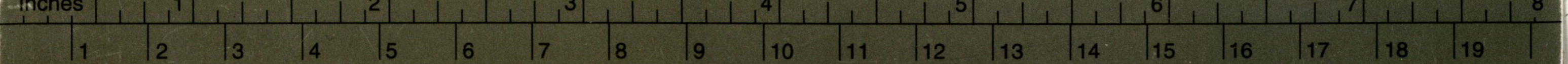
Az élő Istennek örök Fiának, az
imádandó Sz. Háromságnak második
személyének.

Mindeneknek Birájának,
Bűnösök Közbenjárójának;

Az Anya-szent-egy-ház-
nak örökös Fő Papiának, Pro-
phetájának és Királyának, meg-
serültlelkek füstölgő csepűjén
könyörülő Jébovának, nekem

Az

Te-

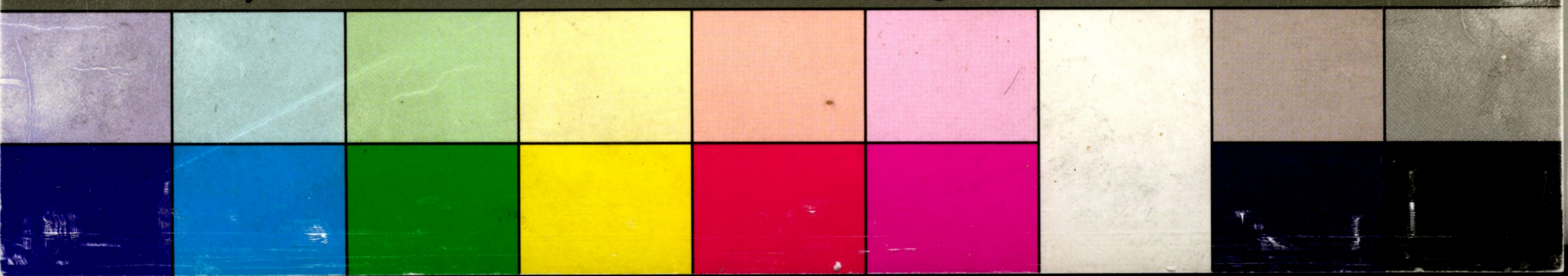

Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

Agfa-Lupex

Agfa-Lupex

Agfa-Lupex

Agfa-Lupex

Agfa-Lupex

Agfa-Lupex

Agfa-Lupex

Adi Szorvata

Bim in fojtob, el-kenzerezett

Magyar nép Közönséges VAL-
LAS-ETELE.

JEHOVA, JEHOVA, erős,
irgalmas, kegyelmes, ké-
sedelmes az haragra, nagy
irgalmaságú és nagy igazságú
győzhetetlen Király! ki a' biro-
dalmokat és országlásokat meg-
számlálván, bé-töltöd és meg-ol-
latod, edgyik nemzetséget el-kül-
död, és a' másikat helyében hívod.

Oh hatalmas Ur! te hivrad volt
ki a' mi-Magyar Eleinket-is a' so-
ván Scythiából, te üzted-ki a' te
kezeiddel ő előttök e' jó földrül,
eñek minden lakosit, őket helyek-
bészállitván, és ezen minden féle
jóknak kívánatos nemeivel bé-
töltöd

A 3

Ag. 1. rex.
Ag. 2. rex.
Ag. 3. rex.
Ag. 4. rex.
Ag. 5. rex.
Ag. 6. rex.
Ag. 7. rex.
Ag. 8. rex.
Ag. 9. rex.
Ag. 10. rex.
Ag. 11. rex.
Ag. 12. rex.
Ag. 13. rex.
Ag. 14. rex.
Ag. 15. rex.
Ag. 16. rex.
Ag. 17. rex.
Ag. 18. rex.
Ag. 19. rex.
Ag. 20. rex.
Ag. 21. rex.
Ag. 22. rex.
Ag. 23. rex.
Ag. 24. rex.
Ag. 25. rex.
Ag. 26. rex.
Ag. 27. rex.
Ag. 28. rex.
Ag. 29. rex.
Ag. 30. rex.
Ag. 31. rex.
Ag. 32. rex.
Ag. 33. rex.
Ag. 34. rex.
Ag. 35. rex.
Ag. 36. rex.
Ag. 37. rex.
Ag. 38. rex.
Ag. 39. rex.
Ag. 40. rex.
Ag. 41. rex.
Ag. 42. rex.
Ag. 43. rex.
Ag. 44. rex.
Ag. 45. rex.
Ag. 46. rex.
Ag. 47. rex.
Ag. 48. rex.
Ag. 49. rex.
Ag. 50. rex.
Ag. 51. rex.
Ag. 52. rex.
Ag. 53. rex.
Ag. 54. rex.
Ag. 55. rex.
Ag. 56. rex.
Ag. 57. rex.
Ag. 58. rex.
Ag. 59. rex.
Ag. 60. rex.
Ag. 61. rex.
Ag. 62. rex.
Ag. 63. rex.
Ag. 64. rex.
Ag. 65. rex.
Ag. 66. rex.
Ag. 67. rex.
Ag. 68. rex.
Ag. 69. rex.
Ag. 70. rex.
Ag. 71. rex.
Ag. 72. rex.
Ag. 73. rex.
Ag. 74. rex.
Ag. 75. rex.
Ag. 76. rex.
Ag. 77. rex.
Ag. 78. rex.
Ag. 79. rex.
Ag. 80. rex.
Ag. 81. rex.
Ag. 82. rex.
Ag. 83. rex.
Ag. 84. rex.
Ag. 85. rex.
Ag. 86. rex.
Ag. 87. rex.
Ag. 88. rex.
Ag. 89. rex.
Ag. 90. rex.
Ag. 91. rex.
Ag. 92. rex.
Ag. 93. rex.
Ag. 94. rex.
Ag. 95. rex.
Ag. 96. rex.
Ag. 97. rex.
Ag. 98. rex.
Ag. 99. rex.
Ag. 100. rex.

Bincin fojtó, et-kenjzeregett

Magyar nép Közönséges VAL-

LAS-ÍETELE.

JEHOVA, JEHOVA, erős,
irgalmas, kegyelmes, ké-
sedelmes az haragra, nagy
irgalmaságú és nagy igazságú
győzhetetlen Király! ki a' biro-
dalmokat és országlásokat meg-
számlálván, bé-töltöd és meg-ol-
latod, edgyik nemzetsége: el-kül-
död, és a' másikat helyében hívod.

Oh hatalmas Ur! te hívta volt
ki a' mi-Magyar Eleinket-is a' so-
ván Scythiából, te ütted-ki a' te
kezeiddel ō előtők e' jó földről,
eñek minden lakosit, ōket helyek-
bészállitván, és ezen minden féle
jóknak kívánatos nemeivel bé-

öltötted. Kevésled pedig azt;
hanem a' sült Pogány vakságból
és temérdek Babyloni bálványo-
zásból a' te orczádnak világossága
által ki-hozad: ekképpen te ma-
gadoak hirt nevet szereztvén mi
bennünk, mennyei örökségül fel-
vivél, hogy lenne mi köztünk a' te
szentséges lábaidnak nyugodal-
mas sámlolya.

Beg híresé tévéd édes Magyar
népünket minden felé: mert ki-
terjesztéd az ő birodalmát mind
a' tengerig, és az ő növéstét mind
a' nagy folyó vizekik. Valamelly
felé indúlt a' Magyar nép, minde-
nütt előtte jártál az harczon, és
még az erős oroszán természetű
vitézek bátor szivét-is hire hallá-
sával mint a' vizet el-olvasztottad.
Mit mondhatunk jó nagy Isten?
Imé ötet a' több országoknak Asz-

szo-

szonyává, a' Tartományoknak
jedelmévé, a' Kerésztyénségnek
pedig előtte lévő Bástyájává té-
vén, szintén az égig magasztalád
az ő Királyi székit.

De mi te tuled el-fajulván min-
den mi jó szerencsénkben fel-fu-
valkodánk, és igen meg-utálánk
tégedet mi meg-szabadításunk-
nak kőszikláját, az egész magyar-
ság jól tévő Atyaságodat szó fogá-
datlan háládatlansággal kőszön-
vén. Nem tartóztathatott-meg
a' te félelmed a' sűrű vétkezéstől:
mert nem igazán féltünk, ha szá-
junkal vallást töttünk-is hitünk-
ről, de kezeinkel szivesen meg-
nem bizonyítottuk. üressék vól-
tak a' mi cselekedetink a' mérték-
letelenségűl, békefésztűl, kegye-
ségűl, szeretetűl, türeftűl és min-
den szükséges lelki kegyeleműl.

A 4.

Ob

Oh Uram! beg lelkünk szakad-
va kellett volna mindeneknek e-
lőtte szent orczádat keresnünk;
de jajfokkal serényebben és elsőb-
ben kerestük az ma hólnap tő-
lünk és mulandó földi jókat! Hát
hová tegyük erős boszszú álló Ur!
amaz irózáfra méltó ék telé nem-
zetséges szitkainkat? mert meg-
bántók szent nevedet hirtelen he-
jában való szokásos esküvéfinkel,
lekezödésfinkel, végre még a' Po-
gányok közt-is hallatlan (sok féle
adta, s' teremtetten) szörnyű ká-
romlásokkal.

Az ég és a' föld panaszkodnak
ellenünk: mert a' föld nem nyug-
hatott a' te szent napodon: sohaj-
tottak azon a' napon a' terh alatt
el-bádgyatt Barmok az igában;
nyögött a' föld népe a' szolgálat-
ban, reszketett az ég: mert a' ka-
puk

puk meg-nyiltak a' terh bé-boc-
tásban Mellyért oh ki-szokszor
gerjede tűz a' mi kapuinkban,
melly még ma-is lobog, s' nincs
a' ki meg-óltsa. Imé a' mikor id-
nepeltünk-is, de csak szóval tar-
tottunk tégedet, szájunkal és nem
szívünkkel közelgetvén te hozzád:
a' mi inneplésünk Uram állott hi-
valkodásban, aluvásban, vendé-
geskedésben, játéokban, sokadal-
mozásban, széllyel járásban, és
több egyéb hívságos magunk mu-
latságiban. Jaj nem csuda hát,
bizony nem csuda, ha idegenek
jöttének a' te öröködben, és min-
ket ki-kergettenek édes Hazánk-
ból keserves számkivetésre!

De vallyon s' hól vala a' Tani-
tónak-is, a' te Prophétáidnak tő-
lünk meg-érdemlett becsületek?
meg-általkodva gyűlöltük azt az
A 5 igaz

igazmondót, ki az hamis törvény
 tévőket és a' szarvas bűnben élő-
 ket szembe meg-feddette, inkább
 akartunk a' szabadságnak palástya
 alatt szilajkodni, mint az edgyü-
 gyű dorgálódó Proféta előtt meg-
 bűnyászkodni, mellyek reánk
 hozák e nagy lelki testi szabadság-
 talanságot. Mivel szomorúsággal
 illettük az igaznak szivét, gonosz
 réteményinkel gyötörvén lelkét,
 már most mi-is lelkünkben gyöt-
 rettetünk; halván és látván a' te
 Házadnak szorongattatását.

Oh s' kitsoda tudná Uram meg-
 számlálni a' mi előttünk járóink-
 hoz való teméntelen nyakosko-
 dásinkat? Szüléinkhez engedet-
 lenséginket, a' Véncken tört becs-
 telenséginket, haragtartásinkat,
 irigységinket, boszszú állásra ger-
 jelező indulatinkat, bujaságinkat

torkofságinkat, trágárságinkat,
 hivságinkat, hazugságinkat, telhe-
 tetlenséginket, és több ezekhez
 hasonló fertelmes bűneinket? Ki-
 áltott te reád sok helyekről a' ki-
 ontatott ártatlan vér, és ugyan le-
 huzott ellenünk a' boszszú állásra:
 mert az istentelen környül vette
 az igazat és el-nyelte a' nálánál iga-
 zabat, s' nem vólt a' ki meg-ítéllye.
 Meg-rakodott vala a' mi földünk
 hitetlenparáznákkal; de a' Tisz-
 tek kedvelték a' bűnből való nye-
 reséget, birságot, mellynek do-
 ha fel-hata az egekben, s' fel-köl-
 te tégedet, hogy törvény széket
 űlnél mi köztünk. Az hamis De-
 crétum, a' föld népe meg-nyomo-
 ritására iratott hamis sententia,
 az hamiságot igazító Prokatori
 nyelv, az hamis tanúbizonyság,
 a' sok meg-nyomoritattak köny-

hullatási fel-indítának hiszem tégedet, és elől találak a' mi Biráinkat a' te itéletid: mert soha nem tudánk szót fogadni, és a' te törvényednek engedni.

Ah átkozott háládatlanság! a' vagy ezzel kell vala-é fizetnünk az Urnak, bolond és elztelen nemzetiség? ezzel kell vala-é meg-köszönnünk e' kegyes Atyai jó-téteményét? így kelle-é meg-útnunk a' mi meg-szabadításunknak kö-szüláját? méltán következett Uram mi reánk minden átok, szidalom, gyalázat, számkivettetés, fegyver, rabság, éhség, félelem, mellyek meg-irattattak az Urnak törvényiben. Méltók vagyunk Uram! oh bizony igen méltók minden csapásdra, végső romlásra, és még a' kárhozatra - is igen igen méltók vagyunk!

Oh

Oh mi Istenünk! szégyenlyű és átcallyuk te elődben fel-emelni a' mi orczáinkat: mert a' mi álnokságink fejünk fellyül halladtanak, és a' mi vétkcink mind az égig nevedtnek. Igaz vagy Uram! igazak a' te itéletid; de mi bűnösök, és nem lehet mi tőlünk hogy meg-álhassunk te előtted.

Könyörűly azért Uram mi rajtunk a' te irgalmaságodnak soksága szerént: mert meg-ígért irgalmad véghetetlen, Isteni természeted kegyes, és a' meg-bocsátásra igen kész. Vegyenek elől hamar azért a' te irgalmaságid ó igaz Penitentia tartók Istené! mert igen meg-nyomorodtunk: szabadíts meg e' mi vérünkkel buzgó bűnösök-től, és légy kegyelmes azoknak a' te szent nevedért: Tekints az Ur Jesus közbenjárására, és az ó véri-

A7

ben

ben mártott ígéretid kötés llopjával hints-meg a' mi lelkeinket, hogy ne viseljük mind hólig bűneinknek soldgyár. Lám te mondtad, ha meg-térendünk az idegen földön vallást tévén, mikor ellenségünk előtt bujdosunk, vagy rabságra vitetünk, meg-bocsátod bűneinket, és haza viszesz minket. Halgass-meg azért Uram mostan a' mennyégből a' te meg-változhatatlan ígéreted, s' régi Isteni kegyes szokásod szerint, és ne tarts-meg tőlünk a' te irgalmaságodat: mert mi te néped és örökséged vagyunk, kiket ki-hoztál a' lelki Aegiptusból, és magadnak frigyesseregül választottál: Ne felejtse-el azért szintén a' te szegényidnek Gyülekezetit, hogy ne aludgyék-el a' te orczádnak szövetneke mi közöttünk, ne nyugodgyék-el végkép.

képpen Magyarai fényes napunk, ne mondgyák a' te ellenségid, hogy nincsen nekünk Istenünk. Téríts haza még a' számkivetésből a' mi földünkbe, hogy mi kik siralommal jöttünk-ki a' bujdosásra, kegyelemmel haza vitetvén te tőled, nagy örömmel, s' ének szóval térjünk-meg lakó helyeinkbe.

Nézzenek irgalmas Atya! a' te szemeid, a' Magyar Izraélnek könyörgésére, és ezek a' beszédek legyenek te előtted éjjel és nappal, hogy meg-halगतván gondunkat viseljed a' Christus érdeméért, most és minden időben. Amen.

Mi Atyánk, &c.

II.

*a' közönséges romlásan panaszolkozó
Reménkedés.*

O H Izraélnek ékessége, menynek Isten, erős, rettenetes nagy Isten!

Isten! ki meg-tartod fogadásodat,
és irgalmasságodat a' tégedet sze-
retőkhöz, és parancsolatid meg-
őrzőkhöz: Miképpen nyugotád-
el Magyar napunkat szinte dél
szinbe, és miképpen fordítád sira-
lomra a' mi vig innep napinkat,
hogy a' mi végünk lenne, mint
egy edgyetlen egy szülőttén jajga-
tó keferőséges nap. Bizonyára
meg-cselekedéd a' miket el-gon-
doltál vala mi ellenünk, és meg-
tellyesítéd minden te fenyegetési-
det: mert a' mi Atyáinknak idejé-
től fogva meg-rögzött és anyaho-
dott nemzetséges vétkeinkben
beverénk mind e' mái napiglan.

Arviz módra Őntél reánk min-
den átkot, romlást, és veszedel-
met, mindenben valamit kez-
dünk, vagy cselekszünk vala, mig
nem adattatnának a' mi Fejedel-
mink,

mink, Uraink, Papjaink a' földi Ki-
rályok kezébe, fegyverre, rabság-
ra, ragadományra, adózásra, és or-
czánknek pirulásáta, mint e' mái
nap bizonyság arról. Altal költő-
zél mi közzülünk a' minket üldő-
zőknek seregiben, és edgyütt ha-
dakozván azokkal mi ellenünk,
meg-verél ő előttök, ugy annyéra,
hogy egy uton mentünk ő reájok;
de hét úton szaladtunk visszá e-
lőttök, és immár szolgálnunk kell
idegeneket, éhen, szomjan, min-
den féle állatnak szükségében.

Bé-jóvének Isten a' te öröksé-
gedben a' környül metéletlen An-
tichristus véren folyó szolgai, és
ki-onták a' te szolgaidnak véreket
mint a' vizet, a' kiket ő melly ke-
gyelmesen szeretsz vala! a' meg-
őlettetteknek holt testek penig
vettetének elsdelül minden égi
mada-

madaraknak, és a földnek kegyetlen vadainak, s' nem lón ki el-űzné azokat, hogy irgalmaságot cselekednék a' meg-holtak tetemeivel. A' mi fő Uraink között, kik az előtt bársonyban neveltettek vala fel, némelleyeket, könyörületlen Hóhér fegyverével az úczákon gyalázatosan fel-mészárlának; némelleyeket fetét tömlőczre hányának, némelleyeket adózásra, szolgálatra kényszerítének, némelleyeket viszont szidalmas számkivetésre saját örökségekből ki-kergetének, kik-is hegyeken, völgyeken, mezőken, s' idegen földön mások fala alatt szomorúan bujdosnak.

Jaj! melly szerencsétlenek lónk minden utainkban, vagyunk erőszak, s' bosszúság szenvedő minden időkben, s' nincsen a' ki megszabadítson! Szintén el-kényszered-

redtünk az éktelen cselekedeteiken: mert mi közöttünk némelleyek feleséget jedzettek magoknak és más idegen hált azzal, házakat építettünk; de nem lakhatánk benne, szőlőket ültettünk, s' nem vehettük hasznát. Minden barmaink és javaink szemünk látára adattattak a' mi ellenséginknek birtokába a' mi fiainkal, s' leányinkal edgyütt, kikért meg-epedtek a' mi szemeink: mert nincsen erősség a' mi kezünkbe, hogy megszabadíthatnók őket. A' mi közöttünk lakozó idegenek igen fel-nevelkedének mi ellenünk, de mi felette igen alá szállottunk minden népeknek példa beszédire. A' mi erős Váraink és Városink a' kikben biztunk, le-rontattak, és idegenek birják azokat: minket pedig el-hintették minden népek köz-

közzé, a' földnek edgyik végétől fogva a' másik végeig, hól-is adtal rettegő félelmes szivet, szemeinknek fogyatkozását, lelkeinknek keferúségit : mert még az idegeknek-is árúlljuk mi magunkat szolgálául, hogy meg-szabaditanának, de azok is csak halogatnak!

Oh keferves árva esztendők! mellyekben ennyire meg elégitél firalmas kenyérrel; sőt még e' máinap-is könyhullatással meg-élegyittetett italt adsz nekünk nagy mértékkal! mert az égből alá hajrád a' földre a' Magyar Sion Leányának minden ékecségit, és meg nem emlekezél haragod idején a' te lábaid alatt való szentséges Sámoly székről. Meg-utálád Uram a' te tiszteletednek Sanctuáriumját, és el-feletkezél a' mi innepi gyülekezestinkről : meg veréd a' te Pász-

te földnek edgyik végétől fogva a' másik végeig, hól-is adtal rettegő félelmes szivet, szemeinknek fogyatkozását, lelkeinknek keferúségit : mert még az idegeknek-is árúlljuk mi magunkat szolgálául, hogy meg-szabaditanának, de azok is csak halogatnak!
Oh keferves árva esztendők!
mellyekben ennyire meg elégitél firalmas kenyérrel; sőt még e' máinap-is könyhullatással meg-élegyittetett italt adsz nekünk nagy mértékkal! mert az égből alá hajrád a' földre a' Magyar Sion Leányának minden ékecségit, és meg nem emlekezél haragod idején a' te lábaid alatt való szentséges Sámoly székről. Meg-utálád Uram a' te tiszteletednek Sanctuáriumját, és el-feletkezél a' mi innepi gyülekezestinkről : meg veréd a' te Pász-

te Pásztoridat, és el-özlának a' te Juhaid; az othon maradt csecsemőknek pedig nyelvek inyekhez ragad a' lelki éhség és szomjúság miatt: reménkednek lelki kóstyolért, de ninesen ki élő kenyeret szegne nekik : vadnak nagy bánatban minden törvény és mennyei látás nélkül a' Christus érdeme s' Evangélioma ellensége rab-ságában.

Sirattya a' Magyar Sion az ő fiait, leányit, és az ő könyhullatási lefolyinak az ő orczáján, a nagy nyomorúságnak és lelki fogságnak miatta, mellyben ninesen vigasztalója, sem pedig Pásztor, vagy Prophétája. Azt mondgya Uram az ő ifjuságátúl fogva sanyargatott Izrael: El-hagyott az Ur engemet, el-feletkezett én rólam, meg-részegített az ő haragjának

Pobárával, és a fiak érkeztenek a
szülőkre; de miképpen szüllyek,
holott férjérül meg-fosztatott ke-
serves lelkű özvegy vagyok; s e-
rőm nincsen a szülőkre? Hoga-
ypolgassam Istenem édes Istenem!
az en méhem cse csemő magzatla,
holott azoktól meg-fosztattam?
Kitsoda neveli-fel már a' okat né-
kem, minekutanna fogollyá, s ide
s' tova bujdosóvá lettem?

Most hallatatik egyszer, ha va-
laha hallottatott sírás és keserves
jajgatás az Urnak örökségében:
mert el-vitették a' Magyar Izrael-
től a' dúcsólság, és az Ur tisztel-
nek szekrénye esék a' Dágony bi-
rodalmában. Nem akar a' lelki Rá-
chel meg-vigasztaltatni az ő fiain
való kesergésében, mert azok nin-
csenek! Sirattya nagy Isten a' te
néped az ő Páfztorit: mert ha rá-
csol;

csoltatik a' Szentek vérével meg-
tisztegetett nagy Paráznától, és az
ő Páfztori meg-verettettek! Sir-
nak az Urnak minden Papjai, mert
kötélben az ő nyelvek, és ki üz-
tek az Urnak örökségéből, hogy
ne szolgáljanak az Ur Oltáránál.
Le-ültének a' Sion Leánya vénei
a' porban, földre bocsátták fej-
ket Jerufalem leányi! mert a' mely
napot várt az ellenség, meg-lelte,
és azon meg-vidámitottad Uram
a' mi romlásunkal. Fejét csóvál-
ván csúfolásokkal azt kérdi: Hol
vagyon a' Magyar Keresztység
Istene?

! Mind ezek estenek Uram mi raj-
tunk, a' mi álnokságinkért, a' kik-
kel ugyan el-tölt a' mi lelkünk;
mindazonáltal még sem szakad-el
től a' mi szívünk, és a' te szentsé-
ges nevedről el-nem felejtkezünk:
hogy

24 hogy idegen Istenhez emelnők kezeinket, mert te vagy a mi Aryánk és mi meg-szabadítónk, a' ki élünk hadtál minékünk mind ez ideig.

Tekints alá azért az égből, és nézz-meg a' mi véres romlásinkban: mert mitsoda hasznod vagy onabban, hogy a' te néped megrontatott ok nélkül, és az ő rajta uralkodók jajgattatták 'őtet a' te nevedet szüntelen mindennapon boszszontván? De mi gyönyörűséged a' bűnnek emberiben, és mi dicsőséged a' bálványok tiszteletiben, avagy télsz neké azok te rólad vallást? Ne aludgyék-el Uram a' te tiszteletedhez rohogó szerelmes túze busultodba; kedvezz te magadnak, szánd-meg dicsőségedet, és ne tartozzék-meg tőlünk a' te irgalmadnak soksága, miért

miért idegenitenéd-el szívünket végképpen a' te félelmedtől? Térj-meg inkább mi hozzánk a' te szolgaidért, kik a' te örökségednek nemzetségéből valós, hogy a' te kegyelmedből meg-hagyatott maradék emberekben legyen elevenség és szent mag. Szánd meg azért édes Aryánk a' te siralmas Anya-szentegy-házadnak rebegő-pelypegéset, ne hadd el-fogyatkozni lelkét a' meg-öletten, inkább fogadd hozzád ígértednek állandóságáért, hogy el-töröllyed könyvező orcájától minden siralmát.

Engedgy viláfszá menereit az Isten ki-vetésből, és adgy valami szívedet még a' te szent helyeden, miért lennénk alább valós az ő kegyelmében fiokat ki-költő égi madaraknál. Világosíts-meg azért

miért idegenitenéd-el szivűnket
végképpen a te félelmedtől? Térj-
meg inkább mi hozzánk a' te szol-
gaidért, kik a' te örökségednek
nemzetségéből valók, hogy a' te
kegyelmedből meg-hagyatott
maradék emberekben legyen ele-
venség és szent mag. Szánd-meg
azért édes Atyánk a' te firalmas
Anyja. szentegy-házadnak rebegő
pelypegéfit, ne hadd el-fogyat-
kozni lelkét, a' meg-őlettettekért,
inkább fogadd hozzád igéretednek
állandóságáért, hogy el-töröllyed
könyvező orcájáról minden fi-
ralmát.

Engedgy vizszá menetelt az
szamki-vetésből, és adgy valami
fészket még a' te szent helyeden,
miért lennénk alább valók az Ő
honnyokban fiokat ki-költő égi
madaraknál. Világosíts-meg az-
ért

s' lenne védelmező legérséggel,
de sohol senki nem találta. Még
az Ægyptombélieknek és az As-
siriabélieknek - is reménykedünk
hogy legyenek Tűtorink, de azok-
is időről időre halogatnak. Test-
vér Atyánfiainak, s' jó Barátink-
nak is szívek árvaságunkon meg
nem esék, hogy kebeleikben szál-
lást adtak volna árva fejeinknek,
meg-segitvén minket.

Nincs Uram Isten a' te népednek
Fejedelme, nincs őtet segítő, s'
őriző Pásztor, ki a' rajtuk ural-
kodó szolgák kezéből ki-mentene
bennünket. Meg-vallyuk Uram,
hogy vétkeztenek a' mi Atyáink
és űk el-múltanak, de mi-is az ő
álnokságok nyomdokit követ-
tük, mert sovány életünknek csak
nem minden idejét a' gonofságba
töltök-el, azért következék reánk
mind e' sok nyomorúság! Oh

Oh el-cs'itt árvák édes Atyya! s'
erőtelenek örök Istápjá! nem tu-
dunk hová lenni, hané csak te roád
néznek a' mi szemek: Te azért
ne felejt-s-el mind örökké; hanem
emlekezzél - meg már el-végre a'
mi nagy árvaságinkról. Mert a' mi
örökségünk fállott a' kívül való-
ra, és a' mi verítékünkkel épült há-
zaink, erős Váraink, s' Városink,
a' Német nemzet birtokában ada-
tának. Jaj Uram! meg-szűnének
az Iffiak az ő ékes éneklésektől, és
minden vigalságink siralomra for-
dulának. El-esék, el-esék Magyar
fejűnknek ékes koronája, és a' por-
ban nag' gyalázatosan tapodtaték.

Jaj! most immár nekünk! s'
még maradéknak-is, mert fe-
lette igen vétkeztünk! Szomorú
Uram a' mi szívünk, midőn láttyuk
a' te nevedről neveztetett Magyar

Sionidnak illy szörnyű pusztulá-
fokat, és tőled-is mindenestől fog-
va való meg-vettezésünket. Im
csak markunkban hordozzuk a'
mi lelkeinket, és életünknek ve-
szedelmével keressük mindenna-
pi kenyerünket, a' mi édes Hazánk-
ban öldöklő fegyver miatt.

Miért felelkezél el mi rólunk
mind örökké, el-hadszé minket
ilyen sok időkiglen? Lám te U-
ram Isten mind örökké meg-ma-
radsz, és a' te Királyi széked mind
örökké meg-áll, éppis fel azért
még a' romlásból a' mi napjainkat,
mint vala régenten, és ne engedd
dicsőségednek Királyi székét a' te
nevedért idegen kézre kelni: Té-
rits-meg, és meg-térünk, fogadgy
hozzád bennünket, és légy ke-
gyelmes a' te néped álnokságinak
s' a' mi vétkeinknek-is, hogy ne
jusson

jusson végső gyalázatos szidalom-
ra a' te maroknyi örökséged.

Tarts-meg Uram a' Magyar Isra-
el maradékját, és sánd-meg illyen
világ csudájára jutott árvaságát.
Hiszen Uram árvák édes Anyá-
nak hivattatol, azért az erőtlén-
ségünkben légy Istápunk a' kihez
támaszkodgyunk, árvaságunkban
gondunkat viselő édes Anyánk,
kinek ölében bátorságozon bajt-
haslunk fejünket. Ugyan-is Uram
nézhetedé örökké a' te árváidnak
illy szidalmas inségeket, hogy va-
laki elől utóléri, talállya, minden
taszigállya, úti, vágja, mindenkép-
pen dúllya és nyomorgattya? El-
halgathatodé hogy a' Magyar Sion
Leánnya, mint a' mezőben egye-
dül hagyatott meg-nyomoritan-
dó szűz, éjjel nappal teli torokkal
kiált az égre a' rajta esendő erő-

szaktételért? Hiszem te szűzed és jegyefed az, hát hogy szenvedhetnéd még-is előtted való erőszakos meg-szeplősíttetését, holott nincsen senki a' kinek lelke illy kezesves és szűzelsége meg-rontásán, kezei fejére kolcsolva siránkozó nyögéfin valójában meg-esnék?

Szány-meg; oh szány-meg immár minket, minekutánna el-kele minden édes erőnk, és téríts-meg a' te fegyveredet hivelyében, meg-elégelvén nemzetünk vériben ek-kédig való meg-részegedését. A' te kezedet pedig, mellyet kebeledben tőlünk el-rejtettél vond-ki segítségünkre, és fogd-meg Atyai-képpen kezünket, had kövessünk-meg tégedet, és magasztaltassunk-fel tőled a' meg-aláztatás után.

Gyűjts össze a' te el-széledett népedet, és találly módot a' mi meg-

meg-szabadulásunkban, a' te rab szabadító Isteni szent mesterséged szerént, lássák-meg mindenek hogy te mi Istenünk, és mi te népeid vagyunk.

Kedvellyed oh irgalmas Uraság! e' mi mostani lelki töredelmességünket, és noha méltóságodhoz illendő alázatos szép szókkal fejünknek tőled kegyelmet nem tudunk kérni-is, mindazáltal csak rebegő nyelvünk szakadozott szózatira, s' az égre reád forgó szemünk könyben lábbására-is tekints szánakozó szemekkel, és adgy s; állást a' te nevedért el-hagyatott árvaidnak a' te kebeledben, hogy legyenek lelkeink bé-körtetvén az élet csomójában az Ur Christus érdeméért.

Kelly-fel oh Ur Jésu Christe, mi hűséges közben-járónk, és szólly

édes Atyád előtt e' mi rebegésünk mellett; szólly Uram a' te Magyar Jérusalemednek békeiségeért, had világosodgyék-meg a' Jehova országája mi rajtunk, hogy meg-szabadúlljunk, és a' szabadulásért való háladásnak örömeivel meghelsünk-bé a' szent Gyűlésekben.

Halgass-meg oh mi reménségünknek Istene! és bocsáts-el immár előled békeiséggel s' meg igazulva, a' Király Christus közbenjárása fejében, Amen!

Mi Atyánk, &c.

IV.

*Vallások s' Nemzetek szabadságáért
táborozó Magyarok*

REGGELI ZÖRGETESE

Az irgalmas Jehova ajtaján.

IZRAELNEK Reménsége! mi meg-tartónk a' nyomorúságnak idején; csak a' te kegyelmességed egye-

egyedül az oka, hogy tellyességgel meg nem emészttünk, ennyi sok idő s' országos külső belső romlásunkban; mert a' te véghetetlen kegyelmedből magot hagytál mi bennünk, hogy Sodomához ne lennénk hasonlók, mint a' máianap nyilván vagy on mindeneknél. Kevésséig ezt oh mi könyörülő Atyánk, azért meg-ujjítád e' reggel a' te irgalmasságodat mi rajtunk, minek-utánna a' te szám-kivettett táborozó Seregets-kédet, a' te rejtek helyeidben az éltzaka-is el-rejtetted, és a' te szent Angyaliddal strásáltattad. Te valál Uram mi köztünk és ellenségink közt tűz fal gyanánt, s' ez az oka hogy a' mi Táborunkra nem üthetnek: Azért áldás, tisztesség, és birodalom tulajdonittassék te néked mi tőlünk és

mindenektől mind örökké!

A' mi szám-ki-vettetésünknek mélységéből kiáltunk te hozzád kegyelemre kész Ur Isten! mert a' mi Atyáinkal egyetemben vétkeztünk Felséged ellen; a' te hofszú túrésednek gazdagságát megútcáltuk, és a' mi szívünknek keménysége szerint haragot gyűjtöttünk az haragnak napjára. Megtelve a' mi istentelenségünknek Pohára, meg-érék a' mi nemzetséges vétkeinknek nyári gyümölcse, és el hullánk a' mi gyűlölöink előtt, mint a' fának levele, kik azt mondták a' mi lelkünknek: hajolly-le mi előttünk. Fel-ragadának hiszem a' sok Prophétiák szerént a' mi álnókságink, és el-hordának édes Örökséginkből országról országra, mint a' szél el-hordgya a' polyvát. A' mi erőtségink olyanok

nok lőnek mint a' meg-ért figék, mellyek csak kicsiny erővel az idegenek szájában esének. A' mi népeink lőnek erőtelen Aszszony népekké, és minden Várainknak, s' Városainknak kapui megnyitának az ellenségnek, a' benne lévő tanácsos emberek szunnyadtanak, az erős Vitézek el-restültek, és ámultak; az el-szaladt férfiak pedig el-özlattak hegyeken völgyeken, nem lévén senki ki-ószve gyűjtötte volna őket.

Mind ezekkel is nem múlék-el a' te haragod, mert a' mi bűneinkért el-kezdéd a' te saját házadon is az itéletet, és olyanná tód a' mi szentségünknek és éketségünknek házait, mint a' kietlen puszta, melyben nem találtaik mennyei kenyér és élő viz. Es immár mi az idegen földről csak szív szakadva

óhajtyuk a te örökségedet és a' mi örökséginket, hallyuk Uram az égre menő sok sírásokat, de nincsen mi bennünk annyi erő hogy a'nak a' sokaságnak ellene állhassunk, melly a' mi édes Nemzetünket így harácsollya, sőt még magunkal-is jól tehetetlenek vagyunk: mert el-batalmaztak rajtunk a' mi bűneink, és tégedet ellenünk viadalra mint egy erős Oriást úgy készítet-tenek.

De ó Abrabámnak könyörülő Istene! mind örökké égé a' te haragod mint a' tűz, és csak a' mi bűneinket számláló dé? avagy hól vsdnak a' te elébbi irgalmasságid, mellyeket fogadtál mi nekünk, hogy tudni illik, el-törled te magadért a' mi álnokságinkat? Lát-sáid-meg azért mi velünk igiretid-nek igazságát a' Jésus elég-tételi-nek

nek tökéletességében, és legyen olly becsülletes nálad az ő nemes szent vére, hogy töröltessék-ki az-zal a' te könyvedből egész Nem-zetünknek vétke.] [Nyujts-ki hoz-zád valóban tántorogva fántiká-ló számkivettetett szolgálra ha-talmas job karodat, ragadgy ké-zen bennünket, hogy el ne merül-lyünk bűneinkben. Emlkezzél-meg mennyiszor kegyelmezél-meg az ellened rúgodozó Izraelnek? és most-is ismérted-meg minden népekkel a' mi bűneink óldozat-tyában idvezítő kegyelmednek véghetetlen voltát.

Hasson-fel hát elődben a' mi ár-va Magyar Taborunknak reggeli Jésus kiáltása, hadd emelhesük-fel a' mi le-esett Zászlóinkat a' te sz-nevedbe, mellyek alatt mint férfiak dicsiretesen viselvén a' te hada-
idat.

idat, meg-álhassuk bölzszerűdat, és meg-lásák mindenek hogy élz és nem aluszol az hit szegésnek, és méltatlan üldözésnek meg-ítülésére még a Királyokban is ô Magyar kereszttyénségnek ôrizô Istene!

Imé mi a' te szent nevedért elhagyatott árvák táborban gyűltünk, hogy a' Jéhus hitiért s' édes Nemzetségünkért hadakozzunk a' te örökségedre rámadók ellen: Kelly-fel azért mi velünk, hogy az ember ne vegyen te rajtad erőt, járj mi velünk, mikor a' vizeken által menéndünk, hogy el ne burittassunk; sőt ha ez nap a' veszedelmek tűzén járándunk-is ott le hadgy-el hogy meg ne emésztesünk: ha mikor bölcs tanácsodból nyomorgattatunk, meg ne szorittassunk, ha kételkedünk, kétségben ne esünk, és meg-aláztatásunkban-is el ne vesztünk.

Oh Israelnek Pásztor! járj a' mi Táborunkba felyhőnek oszlopába hogy a' nap ne ártson nekünk, és a' Pokol kapui ne vegyennek erőt a' mi Táborunkon. Hordozz és tartd meg minket mind a' mi el-esett vénségünknek utolsó szempillantásáig, és mind hegyeken erős vizeken csinálly ösvényt mi előttünk, hogy ha mikor ellenségünkre találkozzuk, te légy mind ôrizô, mind vezérlô Pásztorunk, végre győzedelmes Hadnagyunk, hogy meg-tesék akkor nem nehéznek lenni te néked, sok vagy kevés által meg-tartani.

Emeld-fel kezedet az hatalmas Nemzetre, és emelly Zászlót előtted, hogy hozza-el a' te fiaidat ôleben, és Leányidat vállain a' te örökségedbe. Szólis-meg a' mi Atyánk fiait-is a' fölnek négy szegire, és hozd-

hozd-meg nap-keletről a' te magodat, sőt nap nyugatról-is gyűjts edgybe minket. Mondgyad már az Északnak: adgya-meg a' te gyermekidet: parancsolly a' Délnek: ne tartsa-meg, sőt hozza-meg a' földnek utolsó határából-is a' te örökösödöt, mert ide jesszinte hogy könnyörüly a' te Magyar Sionodon.

A' te jobb kezében ajánlyuk a' mi előmők járó fő Hadnagyunkat (Generálisunkat) hogy el-rejtsed te nálad a' veszedelemnek napján, és segédséget küldgy mellé a' Sionból az útközet idején. Halgasd-meg őtet ó Jákóbnak Istene! az háboruságnak napján, és minden lelki áldozatiról emlékezzél-meg. Tekints-meg őtet mint Gedeont, s' küld-el mi előttünk a' te erősségedben, miért lenne az Urnak Gyülekezete olyan
min

mint a' Pásztor nélkül való nyáj. Néked ajánlyuk a' mi Tanácsos férfainkat-is, hogy bé-töltvén a' te jó lelkeddel, vezérellyed minden tanácskozásokat a' te el-pusztult Sionod falai fel-rakására, a' Magyar nemzet békeisége megszerzésére, és édes örökségünkben való jutásunkra.

A' mi fő és Vité Tiszteinknek szivüket vonnyad Ur Isten utánad, és mind az egész Vitézió rendnek, hogy fel-ővedezz minket erővel, s' bátorsággal az hadra, a' mi ellenséginket penig le-nyomjad mi alattunk, Légy mi velünk, és immár indully-el előttünk, hogy te veled az estvéli órákra örvendeteb állapotban jussunk. Jusson elődben siralmok a' mi szegény Rab Atyánk-fiainak, és hasssa-meg Isteni szivedet a' sok meg-epedet
lelt

lelkeknek nyögések, hogy az halál árnyéka után láthatának már valaha örvendetes világot.

Halgass-meg Uram és légy kegyelmes! Halgass-meg Uram és légy engedelmes! Halgass-meg Uram és ne légy késedelmes, mert csak te reád néznek a' mi szemeink, hogy megvilágosíts mi rajtunk a' te orzádat, és a' mi árva Hazánkon az Urért, ki így tanított imádkozni: *Mi Anyánk &c.*

V.

Bujdosó Magyarok Tábora

ESTVELI ALDOZATTYA.

A Brahámnak, Isáknak, Jáköb-nak Ura Istene! ki a' mi Anyánk méhétől fogva a' te kebetedben hordoztál, és a' mi bujdosásunknak szarándok esztendeiben mint egy édes úri társ velünk edgyütt bujdosztál; im ez máj napon-is a'

te

te csudálatos szabadításoddal tartád-meg a' mi életünket a' minket elnyelni igyekező idegen nemzet ellen. Mint egy felyhővel béárnyékozád a' mi Sereginket, és az utakat meg egyengatted előlötök, ugyanarra, hogy néha megdorgáltál, de azért még-is mindenestől nem hagytál meg-emészteni: ha a' mi Magyar szövegetünk meg-homályosodott-is, de azért minket mint egy tűzből kiragadott úszógókat magadnak magúl meg-tartottál. Reggel azt mondgyuk vala; ki-tudgya ha estvét érjük? mert a' mi életünk kétséges vala mi előttünk, de te bujdosóknak kegyes Vezére! a' kietlen szám-ki-vecésben-is pihe-nést engedél, és az estvéli időre által hozál; mondgya ezt azért most-is a' Magyar Israel: Ha az Ur

nem

nem lesz vala velünk, az emberek ellenünk való támadásának idein, mint a' meg-áradott vizek által mennek vala a' mi lelkünkön az Ő fel-gerjedt bú-úlások: légyen áldott azért a' Jehova Ur, ki nem adott prédára az Ő fogoknak, és meg-szabadította lelkünket az Ő markokból, mint a' madarat a' Madarász tőriből!

Légyenek kérünk oh mi édes Jéhovánk te előtted tovább is a' te szolgáidnak lelkek becsületesek, hogy ha szintén mindenek el-feltekéznek is mi rólunk a' mi Anyáinkal egyetemben, de te még se felelkezél-el. Irj fel bennünket a' te kezeidre, és a' mi seregink szüntelen előtted emlékezetben forogjanak, hogy ez után is lehessünk a' te kegyelmednek meg-szenteltetett edényi, kikkel minden
irgal-

irgalmasságot cselekedgyél a' te ígéretid szerint irgalmadnak örök dicsiretire.

Igaz dolog, vétkeztünk az ég ellen s' te elleded, egész Nemzete-stől, mert űressék voltunk az Isteni és Atyafiúi szeretet űl, s' minden lelki kegyelemtől, tellyesek pedig a' testnek munkáival, igazságtalansággal, mértékletlenséggel, és fene kegyetlenséggel, kiforván minden Istentelenséget, míg nem az eget is azoknak iszonyu volta által hafogatná, és tégedet ellenünk fel-fegyverkeztetne. Oh ki sokszor kénálsz vala a' békeséggel, meñyit rűrsz vala! hogy a' te szenvedésseddel felingerlenél az hozzád való térésre, de ugyan nem ismértők-meg a' mi meg-látogatásunk napját: az Igével meg-csömörlöttünk; a' testi
bátor-

bátorságban annyira el-merül-
tünk, mintha senki nem vóit vól-
na látója gonofságinknak. Fáradz-
tánk téged a' mi hamisságinkal, és
imé azoknak büntetési környül
fogtanak, kiket a' mi szemekkel
el nem lephetünk, többek azok a'
mi fejünknek haj szálínál, és még
a' mi szivünk-is el-hagya minket.
De te örök szeretettel robogó ir-
galmas Atya! terjed reánk a' te
irgalmaságodat, és az ítéletnek lel-
ke által emésztesse meg min-
den álnokságink: ölyved azoknak
mérgét és rajtuk uralkodó erejét
a' Jésus oldalából ki-folyt véres
tengerbe; térts-meg minket,
mert te vagy a' mi Istenünk! vedd-
el a' mi kő sziveinket, és adgy hús
szivet, hogy tölled ujjonnan szü-
lettetett lelki gyermekid lévén, a'
mi bűneinkről soha többé meg
ne emlekezzél. Elé-

Elégeld-meg Uram immár a' mi
meg-aláztatásunkat: mert talám
szinte ideje, hogy ne szégyenül-
lyünk még tovább-is a' mi inusá-
gunk gyalázattya viselésében. Ne
üldözz mind örökké bennünket,
és ne fárad-el beéd vetett gyen-
ge mustár magni bitűnket, ne har-
czolly velünk reménségünk fogy-
táig, hanem eleveníts-meg, és a'
mi hihetelenségünknek légy se-
gétséggel a' te szent nevedért. Hi-
szem Uram valamitsodások va-
gyunk, de ugyan a' te nevedről ne-
veztetünk, és noha vétkeztünk;
de ugyan szent Fiad vérevel kere-
sett örökösöd vagyunk, kik a' te
ítéletednek útában-is tégedet e-
gyedül várunk, azért reménsé-
günkben miért hadnái meg-szé-
gyenülnünk? mert ha azt mon-
dod-is hogy nem kellünk, de még-

is irgalmadhoz ragaszkodunk. Vidámság-meg hát a' mi nyomorúságinknak napjai, és üldöztetésinknek esztendei után, mert mindennapon úgy tartatunk te éretted, mint a' meg-öletésre rendeltetett Juhok. Vallyon s' meddig hagyod a' porban a' mi el-tapodtatott koronánkat? avagy úgy vertél a' földhöz, hogy soha fel nem emelnél? ne édes Urunk! mert ecképpen gyalázzal illetnek téged a' te ellenséged, és mi is el-múlván nem dicsírhetyűk szabadításodat az halál kapuiban.

Ne nézzed hát oh szánakozó édes Atya! a' mi taborunknak és a' benne lévő Vitézeknek régi gonofzságokat, nyomorgató erőszaktételeket, a' szegénységen való kegyetlenségeket, szirkokat, esküvéseket, és egyéb, mód nélkül való

csele-

cselekedeteket, hanem te magadat és dicsőséges Isteni tiszteletedet hogy meg-kegyelmezz minékünk. Talán vadnak Uram mi közöttünk leg alább tiz igazak, ne veszed el azokért bennünket! vagy ha mi közöttünk annyi számút nem találnál is, találsz a' mi el-pusztult édes Hazánkban, vagy a' tömlőczőkben, tekints azok ohajrásra, s' tartd meg a' Magyar Israel maradványát! Légyen tekintetben előtted a' mi kicsinykéink sírása mint régenten Ninivében, kik jobb és bal kezek közt nem tudnak külömbiséget tenni, szánd meg azokat, és ne add prédául az Antichristusnak, miért vonnák ki őket az édes Anyák öléből örök vezedelemre?

Uram Isten gyomlálly - ki mi közöttünk minden nagyásra,

C2

vifz-

viszszá vonásra, pártolkodásra, irigységre czélozó igyekezeteket, és adgyad az edgyeségnek, szent szeretetnek lelkét mi belénk, hogy sziveink edgyesek lévén, edgyet érthessünk és akarhassunk a' táborozásnak minden napjaiban, és Hazánk szabadulására nézendő minden dolgokhoz, edgy szivel, léleccel, két kézzel egyiránt nyulhassunk.

Te néked ajánlyuk a' mi fő Vezérünket, adgy Uram ó néki olly kedvességet és méltóságot, hogy a' mi Uri Rendeinknek, fő és Vicé Tiszteinknek, minden Vitézinknek, sőt még az hatalmas Nemzetnek-is szivek ó hozzá forjon. Néked ajánlyuk minden Tisztviselőinket, Vitézinket és egészzen a' mi Taborunkat, hogy megmaradgy mi velünk, minckutánna a'

nap el hanyatlik, miért lennél olyan mint az úton járó, ki csak az éjjeli nyugovásra tér-bé, dereggel mi helt világ virrad menten uttyára mégyen? Küld mellénk őriző sz. Angyalidat, és te magad menyki a' mi Strásáinkra, hogy meg-őrizz minden hirtelen rijdásoktól és veszedelmektől. Ally mi közinkben és ellenségink közibe, hogy egész étszaka ne közelithessenek mi hozzánk, hanem mi a' te őltalmad árnyékában meg-nyugodván, estvéli szomorúságunk után reggeli őrtartare virradhassunk.

Inditson-fel tégedet a' meghaltatásra szent Fiadért, örökséged szive szakadva való rád kiáltása, és rakogassad örök emlékezeted tömlőiben mind azoknak könyhullatásokat, kik várják a' Magyar

Izraelnek szabadulását: a' kik penig az Izrael reménségeért megkötöztettek, talály módot rabi pórázok s' kötözések meg-óldásában. Minket penig mi a' számkivetésben dorgálsz, erőssít meg, és adgyad hogy a' kifirtet olly reménséget szerezzen mi bennünk, mely meg ne szégyenítsen.

Mennyen-bé te elődben e' mi estvéli imádságunk mint a' jó illatú füst, és kezeinknek mostani felemelése, mint az estvéli kedves áldozat, hogy legyünk te előtted örök emlékezetben a' Jésus Christusért Amen! *Mi Atyánk &c.*

V I.

Tanácskozásra gyűlö Magyarok rövid

I M A D S A G A.

NAgy tanácsú, hatalmas cselekedetű, felséges Uraság! kinek ellene nincsen semmi erő, böltségség,

ség, vagy tanács, mert az haragnak napján meg-szégyenited a' Bölcséket, meg-csúfolod a' Fejedelmeknek tanácsokat; jól tudgyuk mi azt, hogy a' mi Atyáinknak hamisságokért, és a' mi utálatosságinkért, a' te néped gyalázatra adattaték mindeneknek, kik mi környülöttünk vadnak. Te fosztál-meg a' mi Tanácsos férfainktól, a' kik mint meg-annyi erős szegek, ugy tartják vala a' te Házi eszközüdet, hogy a' szent Evangéliom világolna a' mi Nemzetünknek: De oh ki igen le-vagdaltatának, és a' rájuk rakattatott terhek a' földre esének, ki miatt jutottunk olly árvai időre, mellyben bafzanos tanácsot alig tud valaki adni: nincsen ki meg-jövendő llye végít számkivetésünknek, nincsen erős Fejedelmünk ki baza vihesse a'

számkivettettek, mindnyájan vagyunk Gyermek, és értelm nélkülvők, mert az égig értenek a' mi bűneink.

Könyörülly azért már egyszer mirajtunk, mint az édes Anya könyörül az ő méhének kis fián, hogy meg-bocsátván minden hamisságinkat, adgyad a' bölcsességnek és értelmnek lelkét, ne tanácskozhassunk nálad nélkül, ily székét Úram mi köztünk, és te légy a' mi fő Tanácsosunk, mert te nálad nélkül meg-szégysülünk. Ugy igazgald azért mind^{de} tanácskozásunkat, hogy valamiként a' meg-kenettetett szent Jézus ellen ne esék; hanem a' te meg-pusztult Sionod éppítésére, édes Hazánk meg-szabadulására.

Iets-ki mi belőlünk, minden nagyra vágyakozást, magános
bosz-

bolzsú-állást, avagy világi gyönyörűség kívánást, hogy edgyűgyűséggel jó lelki ismerettel tudgyunc jövődő dolgainkról elmélkedni. Tereád maradtunc és a' te szádtól kérunc tanácsot, annakokáért tarts kezedet a' mi tanácsinkon: te kezd-el, és te-is végezd-el, mert nem tudgyuc mi tsoda hasznosb minékünk, és hatudnók-is illy reméntelességünkben, de erőtelenségünk miatt el nem követhettyúc. Te azért a' mit mi romlott természetünk miatt nem tehetünk, cselekedd-meg kegyelmedből: a' mit mi által nem érthetünk, jelents-meg bölcseségedből, hogy a' mi ellenséginknek ki gondolt titkos praktikájoc meg szégysüllyön.

Hiszem te tanácslád a' csipes Ge-
deont, az erejében meg-fogyatko-

zott Dávidot és Josaphátot, most is azért felelly-meg mi nekünk, mi tévőc legyünk? Ne óles-el a' mi szikrázó Magyariszóvetnekünket, hanem gyalúld edgybe Seregink-nec siveket, hogy legyenek készec jó tanácsinknac végben vitelére.

Az hatalmas nemzetet tedd jó akarónká, személyinket, és tanácsinkat őelőtte kedvesecké, hogy minden tanácskozásinknac legyen jó ki-menetele, még ha szintén magokban mérgelec vólnának-is, de te bölcs Isten szolgáltafsad javunkra még-is, és régen kívánt meg-szabadulásunkra a' te szent Fiad a' Jésus nevében, Amen.

VIII.

*Bujdosó Magyar nép Generálissa
Magános Könyörgése.*

Izraelnec szabadító Jehovája, és az én életemnec edgyetlen edgy remén-

reménsége én édes Istenem! mutatd-mega te utaidat, hogy ismérjelec tégedet, és a' te orczád jójjón élén velem, járjon én előttem, hogy meg-nyugosson engemet számkivetésem után a' te népeddel edgyütt, mert mitől ismérhetném-meg én és a' te néped, hogy kedvet találtunc te előtted, ha erről nem? Könyörülly azért én rajtam, és az én iffiuságomnac vétkit kegyelmessen bocsásd-meg, hogy többé ne maradgy közre; hanem a' te néped részéről én mellem állly a' te Anyaszentegyházad vérfelyes zászlója alá.

Uram, hiszem te küldéd-el erős karral Mósest és Jephité a' számkivetésből Israeled szabadítására; Gedeont a' szirúrúl, Dávidot a' kunyhóból, Sámgárt a' szántó földrúl, Esthert a' rabságból, te hi-

vád a' szabaditói tisztre; most-is azon Jehova vagy, annakokáért ha engemet erre idétlen gyermeket hivtál, adgy énnekem te szolgádnac értelmes szivet, hogy tudgyam bölcsen a' te népedet igazgatni. Legyec a' te jobb kezed férfia, és légyen én rajtam a' te kezed meg-erősítvén vitézi erősséggel, hogy szerencsésen viselhessem a' te hadaidat, mig a' te néped nec állandó Háza nem léssen az Urnac örökségében. Ajándékozz-meg engemet oh én kegyelmes Királyom! az én Generálisságomhoz illendő minden szükséges lelki testi kegyelmeckel, hogy Dávidi buzgó léleckel, Mósesi szelédséggel, Jósiaszi kegyességgel, légyec szövethetke a' te néped nec a' jó példaadásbá, édes Attya a' serény gondviselésben, diadalmas Hadnagya

az via-

az viadalban, ki mindenben vigyázhaslac dicsőségedre, Hazám-nac szabadulására.

Tégy kedvessé a' te népsd előtt, és hajts hozzám szeretettéli hiveséggel az én alattam valóimnac sziveket, hogy egy szivel léleckel izzadozhaslunc a' te örökséged nec meg-szabadításában. Tedd jó akaróimmá még ellenségemet is, mint régen Dávidnac és a' sok ezerni akadályokat Isteni erőddel ronts-el, hogy e' súlyos terh alatt kétségben esvén belé ne szakadjyac. Taníts újjaimot az hadakozásra, és emeld-fel Zászlómat: intsa' föld határán lakozóknac, hogy jőjjenek-el az Urnac segítségére az erőssé ellen. Adgy kedvességet Személyem nec az hatalmas nemzetec előtt, hog' éretlen gyermeki időmért meg ne utállyanac,

és az

és az igaz ügy ne jajgasson az uczákon lévő sárban. Rejts-el te nálad a' veszedelemnek napján a' te Sátorodban az én sok titkos és nyilván való ellenségimnek gonosz szándékoc ellen, takargais mint a' te szemeidnek fényét és kösd-bélelkemet az élet csomójában.

Tenéked ajánlom édes Atyám ezeket, a' kik én velem te éretted bujdosnac; tegyed őket mint egy pecsétet a' te szivedre, és mint egy béllyeget a' te karodra, hogy legyenec erősséc, és álhatatosoc a' te szerelmedben, s' éretted mind az vérig való rufakodásban.

A' több el-szélledett lappangó hiveidet is gyűjts ide, és ne hadd félben; hanem végezd-el a' te job kezédnek munkáját, a' te nevednek dicsőiségére, meg-romlott

Ma-

Magyar Israeled békelségére, hogy meg-világosodgyéca' te szabadító orczád én rajtam, és a' te népeden az Urért, Amen. *Mi Atyánk &c.*

V III.

Tábor el-indúláskorra való Imádság.
EMeld-fel Seregeknek győzhetetlen fényes Fejedelme! a' te Anya-szent-egy-házadnac régtől fogva a' Magyar nemzetben le-elet zászlóját; Kelly-fel Uram a' mi Sereginc előtt, szélledgyenek-el a' te ellenségid, és füllanak el a' kik tégedet gyűlőinéc a' te orczád előtt. Indúllyon-el immár mielőtt tunc a' te orczád, másként inkább ki se vigy ez helyből, ha velünk el nem akarsz jüni: De kérünc ne maradgy-el, legyünc néked fegyver hordozó Inasid, hogy még az erős orofzlán természetű Vitézeknek is szivec el-olvadgyon elő

ted

ted, mint a' viz, mi pedig töled
meg-erősítettvén álbafluk meg
boszszúdat a' te ellenségiden.

Atkozd meg felséges Jehova a'
te nevedben az Antichristus tábo-
rát, és veszed észeket mint régen
a' Midiánitáknac, ne örülhesséc
többször a' te meg-esett Magyar Ec-
clésiáidnac romlásokat. Add mel-
lénc azért a' te szent Angyalidat
segítő seregűl, hogy ezec hordoz-
za nac kezekben minket a' mi úta-
inkban, mind pedig védelmezze-
nac halálos veszélyinkben, Amen.

I X.

*Tábor meg szálláskorra való rövid
Fohászokodás.*

ALdott vagy Izrael nec őriző
Pásztor! ki csudállatosá tet-
ted a' te irgalmaságidat, mint egy
erős várost e' te számkivetteted
seregidhez: mert e' máinap előt-

te

te járván kalauzúl, szenvedhető
állapotban ide vezérletted. Szály-
meg immár a' mi Taborunkal, és
maradgy-meg velűnc, mert jelen
vagyon a' nyomorúságoknac est-
véje: adgy nyugodalmat e' te Ma-
gyar Israeled ezcreinec, és strását
álván érettűnc, légy kőrös-kör-
nyűl nekűnc tűz fal gyanánt; állj
mi közinkben és ellenségink kö-
ziben tűznec oszlopában, hogy ő-
ket homályba borítván, mi né-
kűnc pedig vilagolván, egész ét-
saka ne közelithessenec a' mi rom-
lásunkra.

Légyen azért a' te jó akaratod-
nac áldása mi rajtunc, és a' mi strá-
sáinkon mind örökké, ellenben
pedig sulyosodgyék meg a' te ke-
zed az Ægiptombéliec ellen, hogy
meg-tekintsed jó hajnalban a' tűz-
nec oszlopábúl az ő táborokat ba-

rag-

raggal, és meg-rontsad. Terjed-
ki immár irgalmaságod kőntőse
szárnyát mi reánk, és mondgyad:
nyugodgyatok. megaz én lábaim-
nál, Amen.

X.

Stására menő Vitézek rövid

Efedezése.

OH mi életünknek őriző Pász-
tora! te hozzád émellyűc a'
mi szemeinket, mert te nem szun-
nyadsz és nem aluszol a' te Sere-
gednek őrizetiben: imé mikép-
pen a' szolgác szemei néznek az ő
Urok segítségére, azonképpen a'
mi szemcinc te reád mi Urunkra
Istenünkre, mig nem könyörűlsz
mi rajtunk.

Könyörűlly azért rajtunc, Uram
könyörűlly, mert el-tölt lelkűnc
azoknak szidalmival, kik ellen strá-
sára ki jöttűnc. Jövel hát oh mi
remén-

reménségűnknek Istene! strásálly
a' te szent Angyaliddal edgyűtt mi
mellettűnc, hogy ne esűnc az u-
tánnunc ólalkodóc kezében: ne
hadgy-el s;enderednűnc a' mi vár-
tánkön, hogy a' mi vigyázatlan-
ságunc miatt a' te sereged sák-
mánya ne jussön, és a' meg öle-
tendőknek véreket a' mi kezűnk-
ből meg ne kivánnjad. Adgyad
édes Istenűnc! hogy mikor az el-
lenség titkon reánk akar űni, jó
eleve meg-tudhassűnc, és a' mi ő-
álló helyűnkből bizonyos jelt ad-
hassűnc, a' Táborban. Tégy sze-
mes vigyázócká minket, hogy a'
mi ellenséginc nyelvet ne kap-
hassanac mi közöttűnc: őrizz az-
ért minket, és ne enged d szemcin-
ket el-hűnni, lábainkat el-esni,
vagy lelkeinket akár melly go-
nosznak-is el-nyomni. Légy min-
ket

ket bé-fedező árnyékunc, mellyből minket takargals, és sain vigyázásra ébrezgers; Ellenségink nec strásaira penig mind Táborokkal edgyütt mély álmod bocsáls, kiben mindene c el-merüllyenec, hogy légyen, mindenütt ismértes a' te nagyságos neved, Amen.

XI.

*Harczra induláskor való közönséges
Lelki készület,*

ISTEN, minden test nec lelké nec hatalmas Istene! mind öröcké mind egy láb big fegyver miatt kel lé meg-emészternunc? mert imé a' te ellenségid fel-emeltéc az ő fejeket, és edgyben gyűltenec a' te szent Fiad a' Jésus ellen, hogy a' te szent hitedet és örökségedet az ég alól el-töröllyéc, és minket ki üz vén a' te örökségedből el-foglal lyák

lyák a' bűnnec embere számára. Oh mi Istenúnc nem itéledé-meg őket? mert nincsen mi bennúnc annyi erő, hogy ellene álhatnanc e' számtalan tüzes sokaságnac, melly reánc jó: nem tudunc hová lenni, hanem csak te reád néznec a' mi szemeinc, hogy meg-számlálván ellenségink nec rajtunc való birodalmokat, bé-tólised, és meg-ozlassad. Vétkeztunc ugyan te ellened, de a' Christus elégtételével fedezd el azokat, és a' te irgalmasságod jöjjön mentiségére halált érdemlett fejeink nec.

Jöj ki a' te seregiddel a' viadalra oh mi kegyelmes Hadnagyunc Ur Jésus Christus! viaskodgyál mi érettunc a' mi ellenséginkel, és minket erőssits meg, hogy mikor hal lyuc a' trombitákat harfogni, meg ne rémüllyunc, sőt URAM JESUS

kiáltásunkal nagy bátran Vitézi módon emberkedhesünk a te nevedért, és édes nemzetünkért.

Taníts Uram a' mi kezeinket az harczra, és a' mi ujjainkat a' viadalra; vonny élt a' mi fegyverünknek, és még lovainc lábokat is igazgassad a' győzedelemre. Imé a te nevedben vonszuk - ki fegyverünket, és a' te neveddel mégyünk az ellenségre, kit ő meg-káromlott; ismérje-meg azért ma mind a' földön lakozó sokaság, hogy legyen Istene a' Magyar Israelnek, és hogy nem fegyver vagy dárda által tart-meg minket az Ur, hanem a' maga keze által, mert az Ur-é ez a' had.

A' kiket pedig mi közzülünk az útközetkor, ki akarsz szólítani ez életről, azokat készíts-el igaz hitel, jó lelki ismerettel utolsó órájokra,

jokra, hogy készec lévén, mint Sámson halálokban is diadalmaskodgyanac, testec vérben borulván, lelkec az égbe hozzád mehessen, és így a' Sátánnac a' mi harczunkban se része, se öröme ne legyen. A' mi ellenséginknek derekakat erőteleníts-meg, bátorságokat vedd-el, fegyvereket forgasd egy más ellen, még a' föld s' az ég is harczollyanac az ő helyekből mi mellettünk, hogy mi közzülünk egy, tized, tizszázat, száz ezret ő bennec el futamtasson.

Halgass-meg Uram mostan minden mi érettünk előtted esekedő árvákat, özvegyeket, lelkekben meg-epedteket, rabokat, bujdosó lelki Tanítókat, nagyokat és kicsinyeket, mint régenten meg-halगतád Mósest az Israel népeért, hogy mi meg-menekedvén mo-

stani inséginkből, nagy szabadsággal örvendezhesünk te előtted a' szent-Gyűlésekben. Erezd-meg immár kegyelmed szele mentében a' mi zászlóinkat, és menny-el előttünk ó Dávidnac Istene! Siess a' szent Angyalokkal a' mi segédsegünkre, hadd ismérjék-meg, hogy egyedül te vagy a' Jehova, a' mi Istenünk, Amen. *Mi Atyánk &c.*

XII.

Számkivettettek égben ható lelki

ISTAPJA, vagy

Bujdosó embernek Istenével való magános beszélgetése.

OH én árva bujdosásomnac kegyes Vezére! el-hagyattattac édes egy Reménye, szerelmes Atyám a' Jésus Christusban! jól tudom hogy az én bűneimnac Atyai módon való látogatásában így találál módot, hogy engemet bujdosás-

dosásra, számkivetésre juttatnál: mert mikor engemet édes örökségemben, minden lelki testi jókkal bővölködtetnél, én akkor nem szüntem-meg Felségedet fárasztani hamisságimmal. / En vagyok az a' ki minden reám nézendő szép részt a' tékozló fiúval kényes tettem indulatira pazarlottam, azért immár éhen, szomjan, s' rongyosan vándorloc édes Hazám kívül az idegen földön. En vagyoc ki-nek a' jó tanács nem tetstett; hanem meg-kövéredvén a' te áldással gögösködttem szivemben; ezért a' Nabuchodonozor fiával immár ki-vágtván születésemnek földéből, el-terjedett ágaim, édes gyermekim szellyel hanyattak, és a' kik az én árnyékombalaktanak, el-ozlottanac, én pedig a' mezőn számkivetésnac kötele-

ben bujdosom, és égi harmattal szüntelen öntöztetem. De ó vajha az Ur nemzetségemnek tőkét gyűkerezstül meg-hadgyná, hogy még az én örökségemet megadná nekem! En vagyok ki az Urnac szombattyán nem nyugodtam, azért immár most fizetem régi bűnömnek büntetésit.

Sokak Uram az én bűneim, s;ámosbak az én fejemen lévő hajszálaknál, többec a' tenger fővényinél, terhesebec a' föld nehézséginél, mellyecalatt le-nyomottattott lelkem mind a' Pokol kapujáig. Innen kiáltok te hozzád az irgalmaságnac mélységeért, ne vess-el engemet te tőled előtted esdekő nagy bűnöst, ki minden meg-térőket örök szállásodra fogadál: inkább gyógyíts-meg lelkem halálos sebeit az Ur Jéhus sebei.

beivel, szent vérével hints és mofogass-meg, hogy soha többé bűneimről ellenem meg ne emlekezél. Ne rejts-el orczádat számbi-vetttetett szolgádtúl, mert ez időbéli kísértetec vizei szintén lelke-mig értenek, kik miatt olly keserűség szállott szivemre, hogy még életemet-is csak nem el-szántam ezt mondván: Immár egy nap el kell vesznem! Reám szállott haragod, és meg-búsult szivedet vetted lelkemre, annyira meg-s;oritottál engemet, hogy egy felésem szaladhatoc a' te engem üldöző kezed előtt, hanem mindenütt szegény, s' holt eleven lévén, a' te tőled reám bocsátott rettegeteket hordozván buslakodom.

Bóldogtalanb vagyok Uram az égi madaraknál, kiknec fészkek van; a' rókáknál, kiknec barlang-

jok, mert nincs annyi helyem, hol félelem, s' szű fájdalom nélkül fejemet csendesen le-hajthatnám. Im Uram mindennap markomba hordozom lelkemet, és te én rólam el-feleltetted: meg-fosztottál engemet az én ismérőimtől, és el-szakasztottad tőlem az én barátomat, (*társomat édes Feleségemet, kedves gyermekimet,*) hogy azok ne vigasztaljának engemet. Kiáltozok Uram te hozzád, nem halgatsz meg; előtted meg-állok még sem fordítod magadat én hozzám: Kegyerlenné térsz magadat én ellenem, és a te kezédnek ereje szerint halálos gyűlölséget viselsz ellenem; fel-emelsz a' szélre, és helyből helybe kergetsz engemet; Uram! mikor leszen vége mind ezeknek?

Kegyelmezz-meg immár nékem

kem én Istenem! mert üldöz engemet az én hamisságom az istentelen emberrel edgyütt, hogy elnyelje lelkemet; ne hadgy ki üzenni végképpen a' te örökségedből, hogy ne szolgállyac idegen isteneknek. Isten én édes Istenem! tégedet szomjúhoz lelkem és testem e' pusztá viz nélkül való földön, hogy meg-látnám a te dicsőségedet a' te szent helyeden, mint az előtt szoktalac vala téged látni.

Elégeld-meg azért kegyes Atyám! az én bujdosásomat, szűnyél-meg tőlem had vegyek erőt a' meg-szabadulásra; adgy-meg édes Hazámnac s' légy Uti társom hogy el ne hadgy engemet, míg haza nem késérsz a te öröködben. Haza mentemben pedig mikor meg-erőtlenedem, légy erősségem, ha el-tévelyedem, keress-fel

engemet; ha bűn miatt el-esé-
dem, emelly-fel idvezítő karod-
dal; ha szomorkodom, vigasztaly;
ecképpen légy minden elégségem
nékem mindenekben.

Tudom édes Uram! ha én ked-
vet találok te előtted, haza visszefz
engemet, s' meg-adod látnom a'
te meg-szabadult Házadnac di-
csőségét: ha pedig azt mondod:
nem kellek! Im hol vagyok, csele-
kedgyed azt a' mi jónak tetszik te
előtted! Csak hogy szenteld-meg
nékem a' számkivetést, erősítsed
hitemet, békecséges türéssel birjad
lelkemet, hogy örömmel szen-
vedhessek a' Christussal edgyütt
igaz vallásomért, és semmi el ne
szakaszthasson a' Christusban való
szeretettől. Edesíts-meg nékem
e' Mára vizeit ő vigasztalásnac Is-
tenc! a' Jélus keresztján való szen-
vedé-

vedésével, hogy a' melly pohár-
reám kőszöntél a' te akaratodhoz
való kész engedelemmel meg-
igyam, és halálommal-is bizony-
ságot tegyek az igazságról. Ha
im már méltóztattál arra, hogy
Christusommal az Evangéliom-
ért szenvedgyec, méltóztals arra-
is, hogy szenvedésem után, ő véle
edgyütt meg-dicőittem az e-
gekben, Amen. *Mi Atyánc Őr.*

Következnek edgy-néhány
más rendbéli Könyörgések.

I.

*Háza népétől meg-fosztatott
Ember Könyörgése.*

OH én Atyámnac Istene! ki
méltán tőstül és gyökereftől
ki-szaggathatsz vala engemet az é-
lők-

Ióknec földéből, mind az által a'
 te irgalmaságidért nem cseleke-
 ded: sőt inkább a' te Házadban
 plántálván igaz Házastárfal meg-
 áldái, kitől az én Atyáimnac ma-
 radékot adál. Oh én kegyelmes
 teremtó, s' meg-váltó Istenem,
 beg irgalmas szemeid szállotta-
 nak vala én reám! mert felesége-
 met házamban ollyanná törted
 vala, mint a' termőszőlő, hogy
 lenne magzatoknac Anyya: Az
 honnén az én gyermekim mint
 megannyi szőlő veszfőc ékeffen
 virágoznac vala az én hajlékom-
 ban, és mint az olaj fa ágai az én
 asztalomac környűl fogják vala,
 kik az én szememet még keferúsé-
 gimben-is gyönyörködretic vala.

De oh felséges Uraság! midőn
 az én ágyékimnac, és minden ta-
 gaimnac fertelmességiről meg-
 emle-

emlekeznél; imé meg-változta-
 rád hozzám való régi jó kedvedet
 és ki üzél engemet az én Atyáim-
 nak házokból, hogy a' gyalázatos
 bujdosásra juttatnád szegény fe-
 jemet. Oh melly igen reám szálla
 a' te haragod! mert el-szakasztád
 én tőlem az én szerelmes Társó-
 mat, úgy mint szememnek kíván-
 ságát mind édes gyermekimmal
 edgyütt, és az én szomszéd ismé-
 rőim lőnec nékem ollyanoc mint
 a' setétség. Jaj már énékem! mert
 ugy maradéc mint a' szedés után
 a' meg-szedett szőlő, csak egy ge-
 rezdetske sem marada az én kebe-
 lemben: Kivánnya Uram Isten!
 az én lelkem látni az én méhem-
 negyümmőleseit, de nem láthat-
 tya, sőt még hireket-is ritkán hal-
 hattya.

Meg-verél Uram engem Házam

népinek Pásztorát, és el-ozlatád az én kis nyájatnkámot: ō nem vigyázhatoc lelkekre, s' féltém a' lelki farkasoktól, hogy ha valami módon azoknac martalékúl esnek, és úgy járnac mint régen Jóseph, hogy az én Atyámfiától, s' ismérőimtúl el-adattatnac a' lelki Ægyptusban.

Sirnac Uram a' Magyar Jerusaleének árva Leányi, és jajgatnac àmi tólunc el-szakasztatott keserves lelkű merő özvegy Aízszyoni-állatok, mondván: Bóldogoka' meddőc, és a' melly méhec nem szültesec, és az emlőc a' mellyek nem szoptattac! Mert a' mi őlinkből erőszak alatt ragadoztattya-ki a' Babylon Leánya a' mi édes gyermekinket, és az ō Bálványánac bé mutattya. Azt mondgyác édes Atya a' mi gyermekinc: Arvác vagyunc

gyunc Atya nélkül, és a' mi Anyánk ollyaténoc mint az özvegyek!

Ezek és többek esének ō szabados cselekedetű Jehova én rajtam, és az én velem edgyütt bujdosó édes Magyar véremen, s' sok keresztyén feleimen: De el-felejtésé ōröcké engemet, és az én bujdosásimnac számát nem tudodé? avagy az én könnyhullatásimat tómlódben nem rakodé? oh ne idegenülly ōn-el Felséged én túlem és az én Házam népétől mind ōröcké? Légy kegyelmes inkább az én Házamnac minden álnokságinac a' te szent nevedérr. Lám te mondottad: Istened lészec néked és a' te magodnac: Légy idvezitő, s' gondviselő kegyelmes Istenek hát én utánnam, és láttasd meg velem el-alélt szolgáddal e' te igiretednac igazságát, hadd ismér-

mérjem-meg, hogy becsületes az én lelkem te előtted a' Jésus Christusban.

Hadgy magot hát az én Háza-
ban te magadnac, és ne fogyasd-el
az én cselédimet a' te óltárod-túl,
miért vágnád-el az én Atyám há-
zának karját, és az én karomat,
hogy meg-emésztenéd szemei-
met? Ha azért lelkemet ennyire
meg-keserítetted, még-is vizgál-
tallyad, és a' te Házaadra követke-
zett keserűség után láttasd-meg
velem a' régen kívánt örvendetes
napokat-is, a' mellyekben haza
vigy engemet az én örökségem-
ben, és meg-adgy mostan távol
lévő árva cselédimnek.

Ne üzd-el azért vég-képpen tő-
lem az én Atyám-fiait, hogy ne
szűnnyenek-meg rokonságim, s'
ismérőim-is ne felelkezzenek-el
rólam.

rólam. Egy dólgot kérek Uram
tőled, ne tarts-meg tőlem szegény
szolgádtúl! Ezt kérem: Közd-bé
szerelmestársomnak, s' édes gyer-
mekimnec, lelkeket lelkemmel
edgyütt az élet esomójában, hadd
nézhesűc szent orozádat. Ha mi-
kor azért hitekben kifirgettet nec
az Antichristus tagjaitól, erőssít-
meg Uram te magadért: Ha mi-
kor éhez nec lelkekben vagy te-
stekben, táplállyad a' te kegyelme-
iddel: Ha meztelenec ruházd-
meg; Ha bujdosnac, légy Vezé-
rek: Arvaságokban, légy édes At-
tyok, és el-esett forfokban olly if-
tápjok, kihez támaszkodgyanak.

Tarts-meg azért őket velem ed-
gyütt a' te hozzád való hivségben
ming halálig, hogy ha ez egymás-
tól való el-szakasztatásunc napjai-
ban kell te hozzád költözni, mind

én, mindaz enyéim, békeféliges tú-
 réfnec általa birhassúcllelkeinket,
 és szentségben őrizhessúcedé-
 nyinket, míg eljő az Ur Jézus lel-
 künccmegkérésére; és ecképpen
 ha ez életben nem láthatom, lát-
 hassam-meg szent országodban a'
 Szentek edgyeiségében ezen sze-
 relmesimet; hol-is vélec edgyütt
 őrócké őrvendezhesse a' te or-
 czád előtt való őrócmóckel, Am.

Mi Atyánk, &c.

I I.

*Bűneit valló, s' jaigató Lélek
 siralma.*

UR ISTEN, erős, nagyságos és
 rettenetes Jehova! minde-
 neknek igaz Birája, ki a' te igaz
 itiletidet a' bűn ellen minden te-
 remtett állatoknac fohászkozá-
 sockal, és mint egy szüléshez ké-
 szülő kefergéseckel viszed vég-
 ben;

ben; el-annyira, hogy a' te itile-
 tid alatt még azok-is noha nem
 vétkeztenec, a' rothadandóság-
 nac rabságában s; olgállyanac. Oh
 melly szörnyen fel-indit hát Uram
 tégedet a' bűn: mert midőn meg-
 lobban az ellen való haragod rúze
 a' te busulásodban, mind az alsó
 pokoliglan rohog, és senki nin-
 csenki a' te kezedből ki-meneked-
 hessec. Készen vadnaca' te izódra
 mindenecc a' bűnösön való bosz-
 szúdnac meg-állására, és semmi
 nincsen a' mi őtet a' te üldöző ke-
 zeid előtt el-rejthesse. Medgyek
 hát, s' mit mivellyec én szegény
 nagy bűnös ember? Hová fog-
 jam kárhozatra érdemes fejemet?
 Mert tudom hogy sok bűneimel-
 méltó haragra inditottalac tége-
 det jó kegyelmes Istenemet, és
 mint ha ugyan csak a' bűn tételre

teremtettél volna, szintén úgy
gyorsalkodtam annak végben vi-
telére. Imé az én Anyám méhé-
ben bűnben fogantattam, a' mel-
lyért olly undok bűnös vérben
jöttem e világra, hogy méltán még
akkor el-kárhoztathatsz vala, hát
penig az ólta mennyi számlálha-
tatlan; or emészthettél volna meg
mindennapi háládatlanságimért?
Gyermekségemet bolondságban:
iffiúságomat hivságban, ember-
korridőmet világiságban töltöt-
tem-el, és immár mostan időm-
nec néhai szép virágát el-mulat-
ván csak alszú korójával jöttem
elődben.

Jaj! Jaj! édes Uram! igen iga-
zán el-űzhetnél hát előled, mert
az én sovány életemnec napjaiban
a' gonoszra serény, a' jóra túnya;
a' test munkáiban termékeny, de
a' meg

a' meg-téréshez illendő gyümöl-
csőc termésében meddő; az hiá-
ban valóságban elmés, de a' test; ent
igédben feledékeny; egy szóval a'
világiakban bölcs, de a' lelkiek-
ben balgatag voltam, holott szó-
val tartottalak tégedet sokszori
fogadásimat meg szegvén.

Uram! te voltál az én nevelő
édes Atyám, s' én még-is tégedet
mint jó fiú nem becsültelec; te
voltál teremő Uram, még-is nem
féltelec, sőt szüntelen fárasztotta-
lac hamisságimmal. A' melly sok
szép napokat engedted volt a' meg-
térésre, én azokat e' világra és a'
testre pazarlottam, jó szerencsém-
mel, könnyű életemmel, egéssé-
gemmel és békeségemmel ugyan
meg-rézzegedtem az ellened való
rugodozára: az idvefégnec bőv
eszközeivel, ugy mint az ige hir-
detés-

detéssel, Sacramentomoc gyakor
ki-szolgáltatásával, mindennapi
közönséges könyörgéscikkel, meg-
csömöröttem, és azokkal való
szentséges élést az új engedelmes-
séggel edgyütt terh gyanánt tar-
tottam; ha mikor az igaztúl bű-
neimért feddettetem, semmiben
hajtottam, vagy érette kész vól-
tam véle szembe szökni. Oh ki
sokszor fosztottalak-meg Isteni
dicsőségedtúl! ki sokszor illet-
tem keferúséggel áldott lelkedet!
ki sokszor alítottam semminec a'
szövetségnek vérit! mert számta-
lanszor tudva vétkeztem. Annyi-
ra engedtem a' testnek, hogy in-
kább akartam Atyai kedvedet tö-
tem el-idegeníteni, mint az ör-
dögnek helyet nem adni. Oh Is-
tenhez való ördögi nagy háladat-
lanság! Nincs Uram olly éktelen

úndok teremtetett állat, kinél én
undokabb; nincs olly veszett fe-
kélyes, kinél én fekélyesebb; nincs
olly ágyban esett sinlódó beteges,
kinél én lelkemben betegesebb
nem vólnéc: Sőt nincsen pokol-
ban-is olly kinlódó lélec, kihez én
hasonlatos nem lehetnéc: mert
sokan az ott kinlódóc között an-
nyit és oly éktelenül mint én nem
vétkeztenec: Sokan az idveiség-
re annyi sok szép alkalmatosságo-
kat mint én nem értenec, egyéb-
iránt hamarébb mint én némel-
lyec ó közöttülc meg-tértenec vól-
na: Sokan a' te békeiséges túré-
sednec gazdagságát ollyan mér-
tékben, s' ennyi számos esztendőc
alatt mint én nem tapasztaltác:
ők már örökösön kinlódnac, én
penig azoknál semiben nem jobb,
itt még ma-is unszoltatom a' ke-

gyelemmel, a' minden kegyelem-
re kész Ur Istentől.

Oh de mitsoda nap volt az, a'
mellyen ilyen ki-mondhatatlan
éktelen fekélyes, és kárhozatra
érdemes, Istenét pedig sűrűven
boszszontó teremtetett állat fogan-
tatott, és születetett? De mire nem
hóltam-meg még Anyám méhé-
ben, és miért tartottac térdeken,
hogy ennyi undokságban ne ke-
veröztem volna? avagy nem jobb
vólt volnaé nem születetni, mint
születetvén a' vétket úgy innya
mint a' vizet és soha kiné okádni?

— Oh ha valaki vizecké változtat-
hatná az én fejemet! és az én sze-
meimet könny-hullatásoknak élő
forrásivá! hogy sirathatnám éjjel
nappal gonoszúl el-töltött napja-
imot! bizony áldott lábaidhoz
ülvén édes Jézus szüntelen moso-
gat-

gatnám orczámon le-görgötte
könnyhullatásimmal ama' szegény
bűnös Afzszonnyal edgyütt. De
jaj énnékem! mert bűneimnee
szárazító szele úgy meg-fonnyasz-
tott hogy hasonló vagyoc a' füstön
el-aszott tömlőhöz, és én be nem
nem találtac annyi viz, hogy
csak leg kisebbic fekélyem ru-
nyaságát-is le-mosogathassam:
sőt ámbár a' tenger minden vizei
folynának-is szememből, de még-
is nem vólnának eleget csak az
egy születésem fertelminek-is el-
törlésére, hát ennyi cselekedett
vétkeimet hogy törölhetném-el?
Ha szinte sebes zápor eső mód-
gyára ázratnám-is könny-hullatá-
simmal nyoszolyámat, de még is
lelkem bél-poklofságából meg
nem gyógyúlhatnéc. De mind
ezek felett e' szegény lelkem nec

keserves, hogy én úgy meg nem illetődhetem, hogy az ő bűnökön siránkozó lelkeivel edgyütt zokoghassam bűneimet; mert ha én azt tehetném, tudom halván meghallanád siralmas szózatimat, és meg-indulnának belső részeid én rajtam s' könyörülnél, mivel hogy meg-vigasztalod a' Sionban sírókat, és meg-kegyelmesz nékik.

Hol vadtoc azért ti oh sírásban tudós s' el-fáradhatatlan Afzszonyi-állatok, hogy elő jövőn meg nem tanitotoc a' sírásra, és velem edgyütt nem zokogtoc? Hol vagy Jérusalemed veszedelmén siránkozó kegyes Jésus, hogy meg nem sebesited irgalmas tekintetteddel szívemet, hogy én-is Péterrel és Dáviddal vizek árradásit folytathatnéc szemeimból? Hol vagy könyörületességnek Lelke, hogy

nem

nem metéled apróra szívemet, és nem adsz vizet szemeimnek, hogy én-is félen ülven keseregnéc az én edgyetlen edgy lelkemnek illetén szomorú halálán?

Szánd-meg immár kegyelmes Istenem! kemény kő szívemet, és vessd a' te lelked meg-óltthatatlan tűzét ő belé, hogy el-olvadván siessenec szemeim könyvezni, és szemeim héjjai között vizet alá folyni áldott lábaid mosogására, és a' te belső részeidnek rajtam való meg-indítására, mert csak te nálad talál a' szegény árva kegyelmet. Szánd-meg a' lelki Hónéroc kezében esett, és ilyen örök halálos sebekben vérben fagyva fet-rengő, de te reád könyves szemeket forгатó árva teremtet állatod! és szent Fiad oldalából kiáradott vérrel és vízzel mosogasd

ki minden fekélyből, sebeivel penig kötözd-bé lelki sebeit, hadd éllyek te előtted, mert csak tégedet várlac, és te reád támaszkodtam. Es noha illy későn kezdetelek tégedet keresni bűneimen siránkozó könyörgésemel, mind az által neveztetic még a' mái nap, azért ne bocsásd-le ezt a' te haragodon, ha reám meg-haragudtál is: Békélyél-meg édes Atya meg-elett szegény lelkemmel, és vegyenec elől a' te irgalmaságid, hogy a' te irgalmaságodnac megszenteltetett edénye lehesséc, és a' te idvezítésedbe örvendezhessek: Másokat is azonban bűnóc szives meg-síratására taníthassac, és az hozzád való meg-térésre ingathassac. szent Fiad az Ur Jésus oldalából ki-csordúlt vérnec érdemében, Amen!

Bűne bocsánatját éhező lélek

-Imádsága.

OH el-esett Adám árváin könyörülő édes Atya! ki a' te irgalmaságodnac soksága szerint a' bűnec el-törölője vagy a' téged szeretőknec még fiaiban -is ezer iziglen; Imé én szegény nagy bűnös mint egy hólt eleven le estem a' te irgalmaságod kapuja küszöbére az én bűneimnec terhes soksága, és az eget érő nagysága miatt; El-keseredett Uram az én lelkem én bennem, és minden édes erőmben meg-fogyatkozván, még az én szivem-is el-hagya. Meg-nehezedetec én rajtam a' te kezeid, azért avultanak-meg az én csontaim annyira, hogy azokban való nedveségem-is nyári száraságokra változott: Könyül fogta-

nak az én hamisságimnac büntetési, és mint hajam szálaít szemeimmel el nem lephetem. Ily mélységből kiált szegény lelkem te hozzád el-estek reménye! Siesz hát az én segédsegemre, és ne hadgyel engemet oh én idvessegemnec Istene! Vonny-ki engemet e' rettenetes sáros fertőből, és adgy az én szájamban újéneket a' te nevednek dicsiretíre, mert' te kivüled senki nincsen ki velem jól tehesz.

Oh ne engedgyed édes Istenem! hogy mind öröcké hatalmat vegyenec én rajtam az én bűneim, és a' te kegyelmed ajtaja előtt éhvel vesztsek-el, mert a' te irgalmadhoz ragaszkodom még ha szintén meg-ölsz-is engemet: imé a' te oltárodra az Ur Jést meg-fogta az én lelkem, és semmiképpen nem akarja el-bocsátani, hát ne

úzd-

úzd-el előled, ki minden meg-térőket örök szállásodra fogadál. Ugyan-is Uram! itt a' te orczád előtt kíván inkább meg-ölettetni, és a' te irgalmas kezeidben esni, holott nagyok oh Jehova a' te könyörületességid. Irgalmazz azért irgalmazz Uram immáron énnékem, és mosogass-meg szent Fiad a' Jéstus vérevel minden én bűneimből hogy tiszta legyec előtled. Uram, mi nem szűkölködnec az igazackegyelem nélkül, hanem a' bűnösök, és ez esik irgalmaságod dicsiretíre ha az ilyen bűnösöket idvezited: Idvezits azért szegény lelkemet, és az idvezítésnec örömmével töltés-bé meg-rettent szíveimet ezt mondván szegény lelkemnek: El-verttem bűneidet s' nem halvesz-meg. Hiszek Uram én is de légy segítségül az én hihetetlen-sé-

E 4

gem-

gemnec! Ismérted-meg velem tapasztalhatóan nyilván való jelből hogy meg-kegyelmeztél, és engem nevezz nevemen, hogy én-is meg-ismérjelecs téged neved szerint, és a' te orczád félelme megtartóztasson ez után azoktól a' vétkektől a' mellyekkel téged eddig busítottalak. Járjon Uram, hát a' te idvezítő kegyelmes orczádén előttem, hogy másoknak jó példa adó lévén el-vezettessem én-is annak világánál mig szinről s;intre meg-lárlak az egekben. Lám így biztattál: Ne fély, mert veled lészek még ha a' tűzben vagy vízben járándasz-is, hát Uram el-hadná lé immár illy erőtlenségemben a' sok nyomorúság között? Távoly legyen róled, mert te ígérted, hogy velem lévén meg-segítesz, meg-erősítesz, és igazságodnac jobb kar-

kar-

kárjával meg-támogatsz: Ezt hiszem Uram én-is, gyámolítsad gyenge hitemet az Urért, Amen.

I V.

Kétkedésekkel zúszakodó Embernek hitért való Reménkedése.

OHén szabadításomnac Istene! ki noha meg-tartod a' te frigyedet és fogadásodat mindazoknak valakic poenitentiát tartván hozzád meg-térnec; mindazáltal még-is nem szűnnek-meg te hozzád sokszor úgy kiáltozni, mintha ugyan meg-s;egvén esküvéssel tört szövétségedet el-hadtad volna őket: úgy félnek és reszketnek, hogy még nem-is tudgyák mit kellyen, és mint kérni te róled; hanem mint a' fecske csak csivognak, és mint a' Galamb csak nyögnek az ő lelkek háborgásában. És azoknac szegény és hólt eleven

E s

Tár:

Társá, hordozván a' te töled reám
 bocsáttatott félelmeket és rette-
 géseket. éjjel és nappal szívem sza-
 kadva kiáltoc hozzád, miglen fe-
 letkezel-el rólam, és migrejt-ed-el
 a' te orczádat én túlem? meddig
 hagyod ó Uram az én lelkemet a'
 kérelkedéseckel tanácskozni, és az
 én szívemet ide s' tova hanyodni
 az én kétséges gondolatimnac
 habjaitól? Siralmas vélekedésem-
 ben meddig hadsz engem veize-
 kedni? Imé az én könyhullatásom
 évő kenyere gyanánt van énné-
 kem, és az én lelkem csak háborog
 én bennem, mint a' szél-vész-től
 meg-indittatott bústenger, melly-
 ben ugy el-hadta magát, hogy
 még vigasztalást sem akar venni.
 Miért vetisz-el engemet? mert a'
 te busulásid által menyén én raj-
 tam, még elmémet-is meg-tompi-

tottác, és ezért a' félelmecc minden
 felől meg-ízoritottac engemet,
 midőn még étczaka-is meg-tar-
 tóztatod szemöldökimmet, hogy ne
 aludgyanac: avagy el-akarodé U-
 ram vesztetni a' te kezed munká-
 ját? mert ha az én bűneimért el-
 vetisz, jaj hová lészec! holott ha
 álnokságimot meg-számlálván
 egy csomóban pecsétled, még az
 hegyek-is le-szakadoznánac illyen
 terh alatt, nem hogy én hordoz-
 hatnám-el. Nemde mihelyt gyar-
 lóságból vétkezem, eszedben tar-
 todé, és azoktúl nem tisztítaszé-
 meg engemet? Kegyelmezz-meg
 inkább énnékem, és ne tedd illy
 kegyetlenné te magadot, hogy ki-
 áltván te hozzád, meg nem hal-
 gatnál, s' hozzám nem fordúlnál
 a' kegyelemre?

Térj-meg Uram! a' te haragod-
 ból,

ból, és a te bufulásodban ne fedgy-
meg engemet, hadd szabadúlljak-
maga' lok vélekedő gondolatok-
túl. Ugyan-is kegyes Jehova, a'
vagy mind órocké el-vetnéle, és
nem lenélé, többé jó akarója nya-
valyás fejemnek? el-fogyot-é a'
te kegyelmed, vagy meg-szúnté
szentséges igireted? El-felekez-
hernélé a' kegyelmességről és ha-
ragodban meg-tartóztathatnádé
tőlem irgalmasságidat? Nem sem-
miképpen Uram! mert nem em-
ber vagy, hogy hazudgy; te mon-
dottad, hogy ha az édes Anya el-
felekezik is gyermekéről, de te
még sem felekezel-el, hát még
sem emlekeznélé-meg rolam a' te
könyörületességed szerint?

Csendesíts-meg lelkem hábo-
rúit, vidámits-meg a' lok gondol-
kodás miatt meg-epedt szívemet

a' te

a' te igiretid nec állandóságával,
hogy ne hibetetlenkedgyem, ha-
nem adhaśc dicsőiséget, el-bi-
vén, hogy a' mit ígértél, s' meg-
mondtál, meg-cselekedheted
mint mindenható; meg-is csele-
keszed mint igaz mondó és hű ke-
gyes Atya; és én-is az hitben le-
gyek a' nagy híű Abrahámnac
igazán fia, (leánya.)

Ha mikor azért erőtlenségem
miatt háborgoc elmémben, sirat-
tasd és utáltasd-meg velem azt, s'
juttasd eszemben, hogy nem tő-
rőd-el a' meg-tőredezett nádhoz
hasonló tőredelmes lelket, sem a'
fűstőgő csepűhöz hasonló rom-
lott szív kívánságit nem óltod-el,
és hogy a' te erődöt az én erőtlen-
ségembé végezed-el. Ha mikor bü-
nem üldöz nec, ujjíts-meg velem
köött szövetségedet, és emel-
fel

E 7

fel

fel lelki szemcimet hadd nézzec
 édes Jéfusomra, mint fel-emelte-
 tett ércz kigyómra, és nyughaf-
 sam-meg benned, hogy ő érte meg
 bocsátottad minden bűneimet.
 Ne verd-meg szívemet hiheteti-
 lenséggel, sem penig a te félelmed-
 tül való el-idegenedéssel, hanem
 nyujts-le az egekből segítő karo-
 dat, s' ragadgy kézen, hogy el ne
 merüllyec a' kétségben, ki szintén
 silyvedezón vagyok s' kételkedé-
 sec tengerében; hogy ha mikor
 kételkedem-is, de mindenestől ne
 essem kétségben. Im azért a' te pa-
 rancsolatodra hozzád indúltam
 én igaz hitet, s' élő vizet szomjú-
 hozó bűnös ember, adgy innom
 hát az élet forrásából, és nevelye d-
 erőtelen hitemet: végy-fel mint
 hű Pásztor engem gyenge beteges
 Juhotkádat, és hordozza' te ke-
 beled-

beledben mint az édes Anya jár-
 ni nem tudó gyermekit, mind
 utolsó órámig a' mint meg-igér-
 ted. Ebred-fel azért hinni kívá-
 nó szívemet, hogy nézzek a' te
 mondásodban való igazságodra;
 szövetségedben való álhatatósá-
 godra; szeretetedben való hűsé-
 gedre: mert te meg-igérted, eskü-
 véleddel meg-erősítetted, és a' te
 Szent Lelkeddal meg-pecsételted,
 hogy nem akarod vesztemet, sőt
 inkább életemet, azért meg-ke-
 gyelmes; minden álnokságimnac.
 Láttasd-meg velem ezeknek bé-
 töltését, és adgy erőt az hitben
 meg-fáradott lelkemnek, meg-
 virágoztatván illy nemes vallás-
 tétellel még a' legkeservelebb ha-
 lalos szorúltságokban-is: En-is
 jól tudom hogy az én meg-vál-
 tómél, és hogy az utolsó ember
 a' föld-

a' földből fel-támad, és minek-utána fel-ebred ec ebben a' testben meg-látom az Istent, Amen, Am.

V.

Az idveesség eszközeivel hatalmas élésért való Imádság.

OH én idveiségemnek Istene és én lelkemnek hűséges Pásztorra! ki gyönyörűséges Paradicsomi harmatos füves helyeken legelteted a' te gyenge Báránykáidat; te magad kezded el ő bennük a' jót, és te magad-is végezed el. Jól tudom én, s' nagy reszkette-is emlitem, hogy az idveességnek eszközeivel sokszor unalommal és csak immelámmal éltem, és ama' jó mag meg nem gyűke-rezhetett én bennem az én nagy lelki ostobaságomért: meg-val-lom Uram! hogy mikor jelen voltam-is előtted testemmel; de szí-
vem

vemmel távol estem tőled a' te szolgálatod alatt széllyel nyargalódzó gondolatimért. Innen vólt hogy nem illatozhattam igédnec mennyei illattyát, sem szent szolgálatodnac édesességét nem kóstit-hattam, és a' melly szomorún elődben állottam, szintén olyan szomorún-is tértem-el előled. Oh Uram! a' te Juhaidnac lelkeket meg-vidámitod az igével, a' szent szolgálattal, Sacramentumockal való éléssel; de az én lelkem azokkal való éléskor-is bús és szomorú. Melly szívem szerint kívánnéc a' te széked előtt lelkem örömeivel udvarolni az első szülőttec gyűle-kezetiben, de jaj nem teherem: mert nem lakik az én testemben jó! Vallyons' mikor mehetec hát, hogy bé-mutassam egészízen magamot te előtted? Uram mi el-
hadia

hadra immár az én lelkem ő magát, és a' te idvezirélednek kívánsága miatt szintén el-fogyatkozott, mondván: Mikor vigasztaloz meg engemet valóban?

Tudom Uram! hogy igazak a' te itéletid, és igazán ostromoztál meg engemet, de még-is légyen velem a' te kegyelmességed, hogy meg-vigasztaljon engemet a' te meg-mondott beszéded szerént, és a' te tőled való félelem miatt ne reszkessen mind örökké az én testem. Gyógyíts-meg hát édes Jehovám az én szívemet, és hajts a' te nevednek szerelmére: vond-el a' földiektől, és emeld az égre, had keresse a' mennyeket; ne bocsásd akár melly gonoszra-is, had származzanak onnén életnek cselekedeti és gondolati. Te tudod Uram melly szilaj, és hogy nincs te-
hetsé-

hetségemben az ő hordozása; a' te kezeidben ajánlom ezért hogy el-vedgyed minden keménységét a' te izent igiretid szerint, és meg-ujjítván Szent Lelked által bétöltsed hozzád való buzgósággal és lelki bölcseséggel. Ne verj meg engemet bűneimért a' te szolgálatodban való hidegséggel és tuncnyasággal; de inkább illesd meg ajakimat amaz ólár eleven szénével, hogy el-vitetvén ajakimnak hamisági, az én ajakim ugyan eget verő mennyei lángal lobogjanak az imádságokban: Szívembe-is rekesz olly tüzet, hogy minden tagaim meg-gyuladgyanak mint az egészen égő áldozat a' te előtted való jóillatú füstölgésre, és a' te házad szerelmében való meg-emésztődésre.

E' végre édes közben járó Jélusom!

som! légy kezes érettem édes Atyád előtt az én idvezítésemre, hogy te éretted kedvezzen az én nagy el. viselhetetlen erőtlenségimre, és minden bűneimet háta megévetvén, tegye szerencsésnékem az idveségnek minden eszközeivel való élésemet: mellyben kószolhassam áldott igéjének edelségét; érezhessem-meg idvezítésének ereit; nézhessem irgalmaságának gazdagságát és igiretinek igazságát; halhassam a' Sz. Léleknek vigasztalását, és élhessem az örök életet.

Az Ige, légyen nékem Mannám, kivel éllyec e' pusztaiban; két élő tőr ki bé-haljon lelkem szemé fényére, és a' csontoc edgybe kötöztetésekre; Balsam olajom, ki az örök rothadás ellen lelki épségben meg-tartszon; Légyen nékem
oh

oh légyen soha meg nem alvó tűz helyett, ki minden jóra fel-gerjesz-szen, s' forallyon, és légyen olyan mint a' szövetnek, kinek világánál járván érhessec szent országokban. Az Sacramentomok is a' te én hozzám való jó akaratodnak állandó bizonyági és látható zálagi legyenec, mellyel az én hitem nevedgyéc; a' Jésus Christus én bennem ujjonnan ki-ábrázoltasék, hogy ne én éllyek; hanem ő éllyen én bennem mind örökké, Amen!

VI.

Bűnbocsánatért való rövid ohajtás.

VEghetetlen irgalmaságú; en-tséges Atyám! Te a' szegény meg-térő bűnösnek kegyelmeit, és idveséget igértél áldott igédben, igéretedet erős esküvésseddel meg-erősítetted; szent Fiad a' Jésus vé-re ál-

re által meg-készítetted; szent Sám-
 cramentomiddal meg-pecséte-
 tetted; és a' fiúságot az örökséggel
 edgyütt Szent Lelked által nékem
 zálagosítottad. Te fiad (*leányod*)
 vagyok, és a' te esküvéseiddel tölt
 szent Fiad által meg-szerzett ál-
 landó igiretedhez ragaszkodom:
 Kőnyörűlvén kőnyörűlly annak-
 okáért én rajtam szegény nagy bü-
 nős emberen, és gyógyíts-meg
 lelkemnek halálos sebeit. Ragadgy
 ki engem a' meg-ólthatatlan tűz-
 ből mint egy füstölgő úszóget, és
 dicsőíts-meg irgalmaságodat
 meg fizethetetlen adótságomnac
 örök el-engedésében, hogy soha
 az én vétkeim többé ne tulajdo-
 nittassanak nékem kárhozatomra.
 Töröld-el azokat, és tisztíts-meg,
 hogy az hónál fejérb légyec előt-
 ted; és a' ki én magamban rút va-
 gyoc,

gyok, te beñed szép lehessc, mint
 valamellyic Angyalod az égben.
 Vond-le azért rólam az én tékoz-
 lásom után elődben hozott lelke-
 met furdaló férgeckel tellyes cző-
 dorámat, és meg-bintvén szent Fi-
 ad vérével, öitőztes-fel az idves-
 ségnec öltőzetiben, s' ülhessec én-
 is Asztalod mellé a' Bárány me-
 nyegzőjekor szent országodban.

Oh édes Jésumom! a' Tolvajok
 kezében esvén hólt elevenen ha-
 gyattam-el, azért te hozzád élet és
 idvesség Urához kiáltoc, kőnyő-
 rűlly én rajtam, és légy meg-gyó-
 gyítója meg-senyvett lelki sebe-
 imnek. Hozd elő és raggasd sebe-
 imre, az idvesség és élet adó or-
 vosságokat: orvosold betegsége-
 met szétséges érdemeddel; nyisd-
 fel értem kint-vallott testednek
 szelenczéjét, és sebeimet kösd-bé
 sebe-

sebeiddel, rusnyaságimból pedig
 mosogass-ki szent véreddel. Az
 Evangéliomnac olaját is töltsed
 sebeimben hadd óltassék-meg se-
 beimne c fel-lobbant tüzes mérge.
 A' te Sacramentomódnac italával
 ujíts-meg, és az élet kenyérével
 erőssíts-meg el-alélt szívemet. A'
 te áldott Szent Lelked foglallya
 sebeimet sebeidhez, Ielkemet lel-
 kedhez, és testemet testedhez, hog'
 te töléd én meg-elevenedvén,
 meg-szenteltessém egészlen; sőt
 annac felette az én töredelmes szi-
 vemet te belőled élő lélek, s' ke-
 gyelemnek lélegzeti szivárogván,
 meg-vidámodgyac, és hatalmasan
 fel-gerjedgyec a' te veled való sze-
 relmetes örök edgyeségre, Am.

VII.

*A' Jésus Christus kényszerűvése fe-
 leri sopánkodó bűnös Lélek magá-*

nyaságimból
 zent véreddel.
 ic olaját is tölt
 dd óltassék-meg
 bbant tüzes mérge.
 tomódnac itala
 az élet kenyérével
 alélt szívemet,
 it Lelked foglallya
 zhez, Ielkemet lel-
 mette kedhez, hog'
 meg-elevenedvén,
 sem egészlen; sőt
 annac felette az én
 töredelmes szi-
 vemet te belőled
 élő lélek, s' ke-
 gyelemnek lélegzeti
 szivárogván,
 meg-vidámodgyac,
 és hatalmasan
 fel-gerjedgyec a'
 te veled való sze-
 relmetes örök edgye-
 ségre, Am.

VII.
*A' Jésus Christus kényszerűvése fe-
 leri sopánkodó bűnös Lélek magá-*

131
 az evangéliomnac olaját is töltsed
 sebeimben hadd óltassék-meg se-
 beimne c fel-lobbant tüzes mérge.
 A' te Sacramentomódnac italával
 ujíts-meg, és az élet kenyérével
 erőssíts-meg el-alélt szívemet. A'
 te áldott Szent Lelked foglallya
 sebeimet sebeidhez, Ielkemet lel-
 kedhez, és testemet testedhez, hog'
 te töléd én meg-elevenedvén,
 meg-szenteltessém egészlen; sőt
 annac felette az én töredelmes szi-
 vemet te belőled élő lélek, s' ke-
 gyelemnek lélegzeti szivárogván,
 meg-vidámodgyac, és hatalmasan
 fel-gerjedgyec a' te veled való sze-
 relmetes örök edgyeségre, Am.

I Dveiségemnek meg-szentelte-
 teti Fejedel.ne, életnek Reménsége,
 Uraknak Ura, Királyoknak Királya,
 mindeneknek igaz ítélő Birája, az Atya
 Istennek ki-metszett dicsőséges ábrázat-
 tya, és edgyetlen edgy szülött Fia, ke-
 gyelmes Ur Jésus! ki midőn látnád,
 hogy a' kárhozatban esett bűnös emberi
 Nemzetnek sohol nem volna segítője és
 idvezítője, végzetetlen szerelmedből kö-
 nyörületességre indulál, és úgy meg-elek
 irgalmas lelked az emberi nemzet illy
 nagy romlásán, hogy az Isteni örök ta-
 nácsban magad elő állál, és a' miérettünk
 való kezességet fel-vállalván azt mon-
 dád: Im hol vagyok Atyám! hogy cie-
 lekedgyem a' te akaratodat, el-megyek,
 és valtságok árát adom az én élete-
 met, hogy meg-fizessék az el-esett em-
 bernak adósságát. El-is jövel Uram el-
 silek

hogy kefervefen kelle kálizomád, monom
ha ugyan el-hagyatattál világon. monom
mondván: En litemem? En litemem
miért hagyál el ennire engemet?

Oh Uram! hiszem te hoztál a' vá-
tozásnak még csak érvényes is nem ter-
kezhetett, sem álnokság igazságon telte-
nem találtatott, maga valóban keresik wa-
la ellenségid ellened a' tavúkot, de loboz-
la feuki-istégod a' bűnről meg nem gyó-
bete: Imé a' pogány Biró feleségével eg-
gyütt ártatlanságodról tanú-bizonyítá-
gor télzen; Júdas a' kitéged el-árula, a'
kézben ada azont bizonyíttya, mellyet a'
Százasos vitéz-is meg-valla, hogy litem
Fia, s' igaz ember vólóál. De mi hát U-
ram még-is az oka illy szörnyű kén-val-
lásodnak, s' gyalázatos átkozott halá-
lodnak?

En vagyok egyedül nagy bűnös em-
ber, En! mert te énnékem lévén keze-
fem az én adótságimat fizetted: az én
bűnöm szerzették és ejtették hát rajtad
mind ezeket, mert az én bűneimer bor-
doztad, és az én betegségeimet viselted.

En

En vagyok hát az, én a' kitéged ennire
hagyatottalak, holost nem Judás, ha-
mon igazságban az én bűnöm árultanak
eléd a' kitéged a' kitéged kitévenc-meg,
és azokért elvett rajtad mind c' kegyetlen
vesses vereség, s' átkozott halál. En té-
veim a' bűnt, s' te el-adattatván vádolta-
szál érette; én valék bűnös, s' te szentent-
és-től meg; a' mit nem te ragdoztál
vala-elazt kelle tiffed bakaadásával meg-
fizetned. Mert az én kezeim nyúlának
fel a' meg-tiltott fára, de a' te kezid kö-
szetenc-meg érette: én szakasztottam
vala-le Adám-ban annak gyümölcsét, de
a' te tenyerid szegzettének által: egy
szóval az én enged-letességemért te bű-
lél meg, és minden fel-fuvalkosságimért
te alázattal-meg. As én fejemet burította
vala el a' bűnnek eves kelevénye, de
imé a' te fejedre tőnek értetővis koronák:
A' melly hívságos nézésekben gyönyör-
ködök bűnös izemeim, azokat a' te ver-
ben borúlt áldost izemeid izakadalsá-
könyvezék; s' melly álnokság az én sa-
jamban találták, s' te ajakidnak kelle

F

Isten, kije' váltáságnak tükát nékem megjeléltetted, és az örök életre el-peccéltetted!

Ha immár edeg' idvezítőm éretem-ennyit fizetél, kérlek engedgy egy néhány szókat még-is szent fűleidben bagoztatnom! Oh Istennek engedelmes Báránnya Ur Jésus Chrístus! imé én bógény nagy bűnds, a' bűndsök közt első, állók hitnek általa mostan a' te keresztfad alá, nem kűdömben mintha most fűsüttetnél-meg éretem-estű szemeim láptára; Kérlek azért kegyelmes meg-váltóm! nyisd-fel értem kénovallott testednek fűbeit, és hints-meg a' te véreddel bűneim miatt meg-rúgott-lelkemet, hogy az hónál fejérb' legyek előtted. Hadd capogd-gelleyen azért fűved mellől ki-omlott sz. véred meg sérült fűvemre, a' legyek én a' helyett a' föld helyett ki-bábaid alatt keresztfűdről szent véreddel bűvön öntöztetted, hogy ugyan egy-szen terétől fogva talpig meg-fűd-estem örírtlan érdeme-vert-ében, és akárcpen mint régen Námán meg-úrtú-bábák minden lelki bűl-pok-fűg-estek

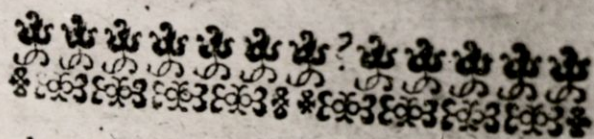
Rejts-el a' te sebeid helyeiben minden-bűneimnek jajjai előtt, hogy valamennyisz'er elő fog a' Sátán azokért, mind aunyisz'or a' te sebeidben mint egy erős-mentség városban hitnek általa szalad-hassák, ez életemet üldözö ellenségem előtt. Oh hadd legyek a' te lelked fárad-ságának én-is edgyik háfana, és minek-utánna vetted lelkedet áldozatul minden bűneimért adgy magúl engem-is Sz. Atyádnak az élet gyűmölése hozására.

Terjzd-ki a' kereszten ki-terjlesztett két karodat, s' állly te magadhoz, hogy sebecim sebecidhez érvén gyógyul iyanak meg, és te töled meg-eleveníttessem: a' te két fenvedő véres ábrázatodat élve nyomod reám, hogy a' te ábrázatodnak hasonlatoságára halljak-meg a' bűnnek, s' állly az Istennek. Tekints reám hát idvezítő kegyes szemeiddel, mint régen Péterre tekintél a' fok kinok közt, hogy én-is meg-indulván fűrt-hassam ündök-va-kimoz. Ne fűzged-fel már az éa-élede levedemest a' keresztre, és véreddel östölöl-ki minden az én nevemet, vond-ki

minden bűnösárgomat, sőt ugyan el-szag-
g fűd, és lemmirve tégyed kéz irásomat,
hogy ne legyek többé tulajdona s' Sá-
tánnak. A' te halálod erejével ronts-meg
lelki halálomat, és nyisd-meg fel-táma-
dásoddal bűneim keporsoja ajtaját, s' bo-
cáls új életre, hadd tapasztalhattam-meg
határozólan, hogy bűneimért meg-hó-
tál, s' igaz-üládomért fel-támadtál.

Uram! egyedül tekeréd én értem az
elő lsten bufulásának sajtoját, ne úzd-el
ezért könyörületeliséged ajtaján zörgő
szolgádat. (Izolgálódat,) hanem ha az
halála oráján te néked reménkedő Tol-
vajnak Paráditsomot ígérél, mondgyad
az én lelkemnek-is testemből való ki-
szakadálakor; Ma velem létszsz Parádi-
csomban! Hogy én-is nagy örömmel
ajánlhattam kezeidben szegény nagy bö-
nös, de te töled meg-tiszttatott lelke-
met, ezt mondván: A' te kezidben-
jálalom az én lelkemet, mert te váltot-
ál-meg engemet oh igazságnak lsten!
Jövel Uram J E S U S! cselekedd-meg

mind ezeket Szent Lelked által én bun-
nem édes Anyád szerelméből! Jövel
URAM JESUS hamar, Amen!
Amen! Jövel URAM JESUS,
Jövel! AMEN!

A' Könyörgések Lajstroma.

Magyar nép bűneiről való vallás tétel.	5
A' közönséges romlásan panaszolkodó re- ménkedés.	15
Magyar nép árvaságán való fohászkodás.	26
Tábori Reggeli Könyörgés.	34
Tábori Estvéli Aldozat.	44
Tanítókörzafegyű ö: Imádsága.	54
Generális magános Könyörgése.	58
Tábor elindulásukorra való Imádság.	67
Tábor meg-fel-állásukorra való Imád.	68
Szétvárá monó Vitézek esedezése.	80
Harokra indulásuk mondandó Lelki ké- szítés.	82

Könyörg: Laistroma.

Számkivettettek égben haró lelke Istá-
ja, vagy bujdosó embernek Istenével való
magános beszélgetése. 86

Háza népétől meg-fosztatott ember Kö-
nyörgése. 93

Bűneit valló, s' jajgató Lélek fátalma 100

Bűne bocsánattját éhezö lélek Imáds: 111

Kétkedésekkel tusakodó Embernek hitért
való Reménkedése. 115

Az idvesség eszközeivel hatalmas élését
való Imádság. 127

Bűn bocsánatért való rövid obajtás. 127

A' Jésus ként szenvedése felelt sopánkodó
bűnös Lélek magános beszélgetése. 230

Don

Sej hami
Bendrea
Post gharus

St. Joannis Syntax
yus
K. or
7 May

